

No. 53891

—
**Germany
and
Israel**

Agreement between the Federal Republic of Germany and the State of Israel for the avoidance of double taxation and of tax evasion with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Berlin, 21 August 2014

Entry into force: *9 May 2016 by the exchange of the instruments of ratification, in accordance with article 29*

Authentic texts: *English, German and Hebrew*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Germany, 9 September 2016*

—
**Allemagne
et
Israël**

Accord entre la République fédérale d'Allemagne et l'État d'Israël tendant à éviter la double imposition et l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Berlin, 21 août 2014

Entrée en vigueur : *9 mai 2016 par l'échange des instruments de ratification, conformément à l'article 29*

Textes authentiques : *anglais, allemand et hébreu*

Enregistrement auprès du Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies : *Allemagne, 9 septembre 2016*

[TEXT IN ENGLISH – TEXTE EN ANGLAIS]

Agreement

between

the Federal Republic of Germany

and

the State of Israel

for the Avoidance of Double Taxation and of Tax Evasion with

respect to Taxes on Income and on Capital

The Federal Republic of Germany

and

the State of Israel,

Desiring to promote their mutual economic relations by removing fiscal obstacles and to strengthen their cooperation in tax matters,

Have agreed as follows:

Article 1

Persons Covered

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

Taxes Covered

(1) This Agreement shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State, of a Land or a political subdivision or local authority thereof, irrespective of the manner in which they are levied.

(2) There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

(3) The existing taxes to which this Agreement shall apply are in particular:

a) in Germany:

the income tax (Einkommensteuer),

the corporation tax (Körperschaftsteuer),
the trade tax (Gewerbesteuer) and
the capital tax (Vermögensteuer)
including the supplements levied thereon .

(hereinafter referred to as "German tax");

b) in Israel:

the income tax and company tax (including tax on capital gains),
the profit tax on financial institutions and
the tax imposed on gains from the alienation of property according to the Real Estate
Taxation Law;

(hereinafter referred to as "Israeli tax").

(4) The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their respective taxation laws.

Article 3

General Definitions

(1) For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:

- a) The term "Israel" means the State of Israel and when used in a geographical sense includes its territorial sea, as well as those maritime areas adjacent to the outer limit of the territorial sea, including seabed and subsoil thereof over which the State of Israel, in accordance with international law and the laws of the State of Israel, exercises its sovereign rights or jurisdiction;
- b) the term "Germany" means the Federal Republic of Germany and when used in a geographical sense, includes the territory of the Federal Republic of Germany, as well as the area of the sea-bed, its subsoil and the superjacent water column adjacent to the

territorial sea, wherein the Federal Republic of Germany exercises sovereign rights or jurisdiction in conformity with international law and its national legislation for the purpose of exploring, exploiting, conserving and managing the living and non-living natural resources or for the production of energy from renewable sources;

- c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Germany or Israel as the context requires;
- d) the term "person" includes an individual, a company, a trust and any other body of persons;
- e) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
- f) the term "enterprise" applies to the carrying on of any business;
- g) the term "business" includes the performance of professional services and of other activities of an independent character;
- h) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State or an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- i) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise that has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- j) the term "national" means:
 - aa) in respect of Germany

any German within the meaning of the Basic Law for the Federal Republic of Germany and any legal person, partnership and association deriving its status as such from the laws in force in the Federal Republic of Germany;

bb) in respect of Israel

any individual possessing the nationality of Israel and any legal person, partnership and association deriving its status as such from the laws in force in Israel;

k) the term "competent authority" means

aa) in the case of Germany the Federal Ministry of Finance or the agency to which it has delegated its powers;

bb) in the case of Israel the Minister of Finance or his authorised representative.

(2) As regards the application of the Agreement at any time by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

Resident

(1) For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that State, a Land and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

(2) Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States,

he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

- b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
- d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

(3) Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

Permanent Establishment

(1) For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

(2) The term "permanent establishment" includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop, and
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

(3) A building site or construction or installation project, or an installation or drilling rig or ship used for the exploration of natural resources, constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.

(4) Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

(5) Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

(6) An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

(7) The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

Income from Immovable Property

(1) Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

(3) The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

(4) The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7
Business Profits

(1) The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

(2) Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

(3) In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

(4) Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

(5) No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

(6) For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

(7) Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping and Air Transport

(1) Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

(2) For the purposes of this Article the terms "profits from the operation of ships or aircraft in international traffic" shall include profits from

- a) the occasional rental of ships or aircraft on a bare-boat basis and
- b) the use or rental of containers (including trailers and ancillary equipment used for transporting the containers),

if these activities pertain to the operation of ships or aircraft in international traffic.

(3) If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

(4) The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

Associated Enterprises

(1) Where

- a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

(2) Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall, if necessary, consult each other.

Article 10

Dividends and Distributions by a real estate investment company

(1) Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

- a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;
- b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

(3) Distributions made by a real estate investment company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State. However, such distributions may also be taxed in the Contracting State of which the real estate investment company making the distributions is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of these distributions is a resident of the other Contracting State and holds directly less than 10% of the capital of that company the tax so charged shall not exceed 15% of the gross amount of the distributions.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the distributions are made.

(4) The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares, or other rights, not being debt-claims, participating in profits, or other income which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

(5) The term "distributions by a real estate investment company" means distributions

- a) in the case of Germany by a real estate investment company, according to subsection 1 of section 1 of the German Act on German Real Estate Stock Corporations with Listed Shares (REIT Act),
- b) in the case of Israel by a real estate investment company according to Article 64A2 of the Israeli Income Tax Ordinance.

(6) The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends or of the distributions by a real estate investment company, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends or making the distributions is a resident, through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends or distributions are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

(7) Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

This paragraph shall apply also to distributions made by a real estate investment company.

Article 11

Interest

(1) Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the interest.

(3) Notwithstanding the provisions of paragraph 2,

- a) interest arising in Germany in respect of a loan, debt-claim or credit guaranteed or insured by an institution for insurance or financing of international trade transactions

- which is wholly owned by Israel or paid to the Government of Israel or the "Bank of Israel" shall be exempt from German tax;
- b) interest arising in Israel and paid in consideration of a loan guaranteed by Germany in respect of export or foreign direct investment or paid to the Government of Germany, the Deutsche Bundesbank, the Kreditanstalt für Wiederaufbau or the DEG - Deutsche Investitions- und Entwicklungsgesellschaft mbH shall be exempt from Israeli tax;
 - c) interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State on corporate bonds traded on a Stock Exchange in the first-mentioned State and which were issued by a company which is a resident of that first-mentioned State shall be exempt from tax in the first-mentioned State;
 - d) interest arising in a Contracting State and paid to a pension fund which is a resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned State.

(4) The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. This term shall not include elements of payments additional to the sales price arising from the sale on credit of any merchandise or industrial, commercial or scientific equipment and penalty charges for late payment. Furthermore, the term "interest" does not include income dealt with in Article 10.

(5) The provisions of paragraphs 1 to 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

(6) Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is

borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

(7) Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

Royalties

(1) Royalties arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State

(2) The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

(3) The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

(4) Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13
Capital Gains

(1) Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares and similar rights deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(3) Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.

(4) Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

(5) Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1 to 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident if that resident is the beneficial owner of such capital gains.

(6) Where a person was a resident of a Contracting State and has become a resident of the other Contracting State, paragraph 5 shall not prevent the first-mentioned State from taxing under its domestic law the accrued capital gains attributable to the property of that person at

the time of change of residence. In the case of subsequent alienation of such property the accrued capital gains attributable to such property up to the time of change of residence shall not be taxed in the other State.

Article 14

Income from Employment

(1) Subject to the provisions of Articles 15 to 18, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

(2) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State

(3) Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise which operates the ship or aircraft is situated.

Article 15
Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 16
Artistes and Sportsmen

(1) Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

(2) Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

(3) Paragraphs 1 and 2 shall not apply to income accruing from the exercise of activities by artistes or sportsmen in a Contracting State where the visit to that State is financed entirely or mainly from public funds of the other State, a Land, a political subdivision or a local authority thereof or by an organisation which is recognised in the other State as a charitable organisation or as a not-for-profit institution and which is not a resident of the first mentioned State. In such a case the income may be taxed only in the Contracting State of which the individual is a resident.

Article 17
Pensions, Annuities and Similar Payments

(1) Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, pensions and similar payments or annuities paid to a resident of a Contracting State by a resident of the other Contracting State shall only be taxable in the first-mentioned State.

(2) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, payments received by an individual being a resident of a Contracting State from the statutory social insurance of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

(3) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, recurrent or non-recurrent payments made by one of the Contracting States or a political subdivision thereof to a person resident in the other Contracting State as compensation for political persecution or for an injury or damage sustained as a result of war (including restitution payments) or of military or civil alternative service or of a crime, vaccination or a similar event shall not be taxed in both Contracting States.

(4) The term "annuities" means certain amounts payable periodically at stated times, for life or for a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 18

Government Service

- (1) a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State, a Land, a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State, Land, political subdivision or local authority shall be taxable only in that State.
 - b) However, such salaries, wages and other remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and if the individual is a resident of that State who
 - aa) is a national of that State or
 - bb) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
- (2) a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State, a Land, a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of

services rendered to that State, Land, political subdivision or local authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

(3) The provisions of Articles 14, 15, 16, and 17 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State, a Land, a political subdivision or a local authority thereof.

(4) The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply in respect of salaries, wages and other similar remuneration and pensions paid to individuals in respect of services rendered to the Goethe Institute, the German Academic Exchange Service (“Deutscher Akademischer Austauschdienst”) or to other comparable institutions mutually agreed by the Contracting States. If such remuneration is not taxed in the State where the institution was founded, the provisions of Article 14 shall apply.

(5) The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to salaries, wages and other similar remuneration and pensions paid to individuals by the „Association of Chambers of Industry and Commerce for the promotion of Foreign Economic Relations through the Network of Foreign Chambers of Commerce“ (IHK-Verband zur Förderung der Außenwirtschaft durch das AHK-Netz), in respect of services rendered to the “Chamber of Commerce and Industry Israel Germany”, if the above mentioned remuneration is funded wholly from public funds.

Article 19

Visiting Professors, Teachers and Students

(1) An individual who visits a Contracting State at the invitation of that State or of a university, college, school, museum or other cultural institution of that State or under an official programme of cultural exchange for a period not exceeding two years solely for the purpose of teaching, giving lectures or carrying out research at such institution and who is, or was immediately before that visit, a resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned State on his remuneration for such activity, provided that such remuneration is derived by him from outside that State.

(2) Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 20

Other Income

(1) Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

(2) The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

Article 21

Capital

(1) Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

(2) Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(3) Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

(4) All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 22

Elimination of Double Taxation in the State of Residence

(1) Tax shall be determined in the case of a resident of Germany as follows:

- a) Unless foreign tax credit is to be allowed under sub-paragraph b), there shall be exempted from the assessment basis of the German tax any item of income arising in Israel and any item of capital situated within Israel which, according to this Agreement, may be taxed in Israel.

In the case of items of income from dividends the preceding provision shall apply only to such dividends as are paid to a company (not including partnerships) being a resident of Germany by a company being a resident of Israel at least 10 per cent of the capital of which is owned directly by the German company and which were not deducted when determining the profits of the company distributing these dividends.

There shall be exempted from the assessment basis of the taxes on capital any shareholding the dividends of which, if paid, would be exempted according to the foregoing sentences.

- b) Subject to the provisions of German tax law regarding credit for foreign tax, there shall be allowed as a credit against German tax on income payable in respect of the following items of income the Israeli tax paid under the laws of Israel and in accordance with this Agreement:
 - aa) dividends not dealt with in sub-paragraph a) and distributions made by a real estate investment company;
 - bb) interest;
 - cc) royalties;
 - dd) items of income that may be taxed in Israel according to paragraph 2 of Article 13;
 - ee) directors' fees;

- ff) items of income that may be taxed according to Article 16.

- c) The provisions of sub-paragraph b) shall apply instead of the provisions of sub-paragraph a) to items of income as defined in Articles 7 and 10 and to the assets from which such income is derived if the resident of Germany does not prove that the gross income of the permanent establishment in the business year in which the profit has been realised or of the company resident in Israel in the business year for which the dividends were paid was derived exclusively or almost exclusively from activities within the meaning of nos. 1 to 6 of paragraph 1 of section 8 of the German Law on External Tax Relations (Aussensteuergesetz); the same shall apply to immovable property used by a permanent establishment and to income from this immovable property of the permanent establishment (paragraph 4 of Article 6) and to profits from the alienation of such immovable property (paragraph 1 of Article 13) and of the movable property forming part of the business property of the permanent establishment (paragraph 3 of Article 13).

- d) Germany, however, retains the right to take into account in the determination of its rate of tax the items of income and capital, which are under the provisions of this Agreement exempted from German tax.

- e) Notwithstanding the provisions of sub-paragraph a) double taxation shall be avoided by allowing a tax credit as laid down in sub-paragraph b)
 - aa) if in the Contracting States items of income or capital are placed under differing provisions of this Agreement or attributed to different persons (except pursuant to Article 9) and this conflict cannot be settled by a procedure in accordance with paragraph 3 of Article 24 and if as a result of this difference in placement or attribution the relevant income or capital would remain untaxed or be taxed lower than without this conflict or

 - bb) if after due consultation with the competent authority of Israel Germany notifies Israel through diplomatic channels of other items of income to which it intends to apply the provisions of sub-paragraph b). Double Taxation is then avoided for the notified income by allowing a tax credit from the first day of the calendar year, next following that in which the notification was made.

(2) Tax shall be determined in the case of a resident of Israel as follows:

- a) Where a resident of Israel derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Germany, Israel shall (subject to the laws of Israel regarding the allowance of a credit of foreign taxes, which shall not affect the general principle contained in this paragraph) allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Germany.
- b) Such deductions shall not, however, exceed that part of the income tax as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Germany.

Article 23

Non-discrimination

(1) Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

(2) The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.

(3) Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 4 of Article 12, apply interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

(4) Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

(5) Nothing contained in this Article shall be construed as obliging a Contracting State to grant to individuals who are residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants only to its own residents.

(6) The provisions of this Article shall apply to taxes referred to in Article 2 of this Agreement.

Article 24

Mutual Agreement Procedure

(1) Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, *irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States*, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

(2) The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by *mutual agreement* with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

(3) The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

(4) The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25

Exchange of Information

(1) The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes covered by this Agreement imposed on behalf of the Contracting States, of a Land or a political subdivision or local authority thereof, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Article 1.

(2) Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to taxes of every kind and description, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

(3) In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures for the supply of information at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

(4) If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information because it has no domestic interest in such information.

(5) In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 26
Limitation on Benefits

(1) This Agreement shall not be interpreted to mean that a Contracting State is prevented from applying its domestic legal provisions on the prevention of tax evasion or tax avoidance. If the foregoing provision results in double taxation, the competent authorities shall consult each other pursuant to paragraph 3 of Article 24 on how to avoid double taxation.

(2) The benefits of this Agreement should not be available where a main purpose for entering into certain transactions or arrangements was to secure a more favorable tax position and obtaining that more favorable treatment in these circumstances would be contrary to the object and purpose of the relevant provisions.

Article 27
Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

Protocol

The attached Protocol shall be an integral part of this Agreement.

Article 29

Entry into Force

(1) This Agreement shall be ratified; the instruments of ratification shall be exchanged as soon as possible.

(2) The Agreement shall enter into force on the day of the exchange of the instruments of ratification and shall have effect in both Contracting States:

- a) in the case of taxes withheld at source, in respect of amounts paid on or after the first day of January of the calendar year following that in which the Agreement entered into force;
- b) in the case of other taxes, in respect of taxes levied for periods beginning on or after the first day of January of the calendar year following that in which the Agreement entered into force;
- c) in respect of the exchange of information under Article 25 from the first day of January of the calendar year following the year in which the Agreement enters into force.

(3) Upon the entry into force of this Agreement, the Convention between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the State of Israel for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and to the Gewerbesteuer (trade tax) signed on 9 July 1962 shall expire and cease to have effect for any taxes for which this Agreement according to paragraph 2 has effect.

Article 30
Termination

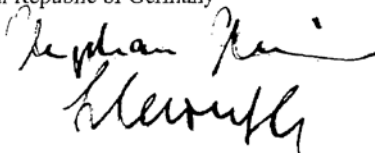
This Agreement shall continue in effect for an unlimited period but either of the Contracting States may, on or before the thirtieth day of June in any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force, give the other Contracting State, through diplomatic channels, written notice of termination and, in such event, this Agreement shall cease to have effect:

- a) in the case of taxes withheld at source, in respect of amounts paid on or after the first day of January of the calendar year following that in which notice of termination is given;
- b) in the case of other taxes, in respect of taxes levied for periods beginning on or after the first day of January of the calendar year following that in which notice of termination is given;
- c) in respect of the exchange of information under Article 25 from the first day of January of the calendar year following that in which notice of termination is given.

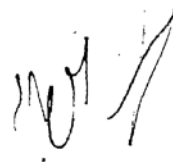
The date of receipt of such notice by the other Contracting State shall be definitive for the determination of the deadline.

Done at *Berlin* on *21 August* 2014 in two originals, each in the German, Hebrew and English languages, all three texts being authentic. In the case of any divergence or divergent interpretation of the German and the Hebrew texts, the English text shall prevail.

For the
Federal Republic of Germany

For the
State of Israel

Protocol
to the Agreement
between
the Federal Republic of Germany
and
the State of Israel
for the Avoidance of Double Taxation and of Tax Evasion with
respect to Taxes on Income and on Capital

signed on 21 August 2014

The Federal Republic of Germany and the State of Israel have in addition to the Agreement of 21 August 2014 for the Avoidance of Double Taxation and of Tax Evasion with respect to Taxes on Income and on Capital agreed on the following provisions, which shall form an integral part of the said Agreement:

1. With reference to subparagraphs a) and b) of paragraph 1 of Article 3 (General Definitions):

For the application of subparagraphs a) and b) of paragraph 1 of Article 3, the Contracting States agree to exercise sovereign rights and jurisdiction in the territorial sea and contiguous zone, the exclusive economic zone and the continental shelf in conformity with the provisions in Parts II, V and VI of the United Nations Convention on the Law of

the Sea of 10 December 1982 irrespective of whether they are a State Party to this Convention or not.

2. With reference to the term "Land":

The term "Land" means a German State in accordance with the Basic Law for the Federal Republic of Germany.

3. With reference to Article 7 (Business Profits):

a) Where an enterprise of a Contracting State sells goods or merchandise or carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, the profits of that permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount received therefore by the enterprise but only on the basis of the amount which is attributable to the actual activity of the permanent establishment for such sales or business.

b) In the case of contracts, in particular for the survey, supply, installation or construction of industrial, commercial or scientific equipment or premises, or of public works, where the enterprise has a permanent establishment in the other Contracting State, the profits of such permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount of the contract, but only on the basis of that part of the contract which is effectively carried out by the permanent establishment in the Contracting State in which it is situated. Profits derived from the supply of goods to that permanent establishment or profits related to the part of the contract which is carried out in the Contracting State in which the head office of the enterprise is situated shall be taxable only in that State.

4. With reference to Article 10 (Dividends):

It is understood that the term "dividends" includes also distributions on certificates of an investment fund.

5. With reference to Articles 10 (Dividends) and 11 (Interest):

Notwithstanding the provisions of Articles 10 and 11 of this Agreement, dividends and interest may be taxed in the Contracting States in which they arise, and according to the law of that State,

- a) if they are derived from rights or debt claims carrying a right to participate in profits, including income derived by a silent partner ("stiller Gesellschafter") from his participation as such, or from a loan with an interest rate linked to borrower's profit ("partiarisches Darlehen") or from profit sharing bonds ("Gewinnobligationen") within the meaning of the tax law of Germany and
- b) under the condition that they are deductible in the determination of profits of the debtor of such income.

6. With reference to Article 13 paragraph 6 (Capital Gains):

In the case of diverging taxation according to the domestic law of the Contracting States the competent authorities shall in a mutual agreement procedure regard the fair market value of the property at the time of change of residence as decisive.

7. With reference to Article 16 paragraph 3 (Artistes and Sportsmen):

It is understood that a charitable organisation is an organisation according to section 51 et seqq. of the German Fiscal Code and a not-for-profit institution is an institution according to Article 9(2) of the Israeli Income Tax Ordinance.

8. With reference to Article 23 (Non-discrimination):

If an agreement for the avoidance of double taxation or a protocol amending such an agreement is signed after the signature of this Agreement between Israel and a third State and the agreement contains a paragraph identical to paragraph 6 of Article 24 of the 2008

OECD Model Tax Convention on Income and Capital, such paragraph shall automatically apply as if it had been laid down in this Agreement, with effect from the date on which the provisions of the other agreement enter into force or from the date on which this Agreement enters into force, whichever is later.

9. With reference to Article 25 (Exchange of Information):
- a) If an agreement for the avoidance of double taxation or a protocol amending such an agreement is signed after the signature of this Agreement between Israel and a third State and the agreement contains a paragraph identical to paragraph 1 of Article 26 of the 2008 OECD Model Tax Convention on Income and Capital, such paragraph shall automatically apply as if it had been laid down in this Agreement, with effect from the date on which the provisions of the other agreement enter into force or from the date on which this Agreement enters into force, whichever is later.
 - b) Insofar as personal data are supplied under Article 25, the following additional provisions shall apply:
 - aa) Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of Article 25, the information may be used for other purposes, if under the law of both States it may be used for these other purposes and the competent authority of the supplying State has agreed to this use.
 - bb) The supplying agency shall be obliged to ensure that the data to be supplied are accurate and their foreseeable relevance within the meaning of the first sentence of paragraph 1 of Article 25 and that they are proportionate to the purpose for which they are supplied. Data are foreseeably relevant if in the concrete case at hand there is the serious possibility that the other Contracting State has a right to tax and there is nothing to indicate that the data are already known to the competent authority of the other Contracting State or that the competent authority of the other Contracting State would learn of the taxable object without the information. If it emerges that inaccurate data or data which should not have been supplied have been supplied, the receiving agency shall be informed of this without delay. That agency shall be obliged to correct or erase such data without

- delay. If data have been supplied spontaneously, the receiving agency shall check without delay whether the data are needed for the purpose for which they were supplied; that agency shall immediately erase any data which is not needed.
- cc) The receiving agency shall on request inform the supplying agency on a case-by-case basis for the purpose of informing the person concerned about the use of the supplied data and the results achieved thereby.
- dd) The receiving agency shall inform the person concerned of the data collection by the supplying agency, unless the data were supplied spontaneously. The person concerned need not be informed if and as long as on balance it is considered that the public interest in not informing him outweighs his right to be informed.
- ee) Upon application the person concerned shall be informed of the supplied data relating to him and of the use to which such data are to be put. The second sentence of sub-paragraph dd) shall apply accordingly.
- ff) The receiving agency shall bear liability under its domestic laws in relation to any person suffering unlawful damage in connection with the supply of data under the exchange of data pursuant to this Agreement. In relation to the damaged person, the receiving agency may not plead to its discharge that the damage had been caused by the supplying agency.
- gg) The supplying and the receiving agencies shall be obliged to keep official records of the supply and receipt of personal data according to their domestic laws.
- hh) Where the domestic law of the supplying agency contains special provisions for the deletion of the personal data supplied, that agency shall inform the receiving agency accordingly. In any case, supplied personal data shall be erased once they are no longer required for the purpose for which they were supplied.
- ii) The supplying and the receiving agencies shall be obliged to take effective measures to protect the personal data supplied against unauthorised access,

unauthorised alteration and unauthorised disclosure according to their domestic laws.

10. With reference to taxation at source:

A relief provided under this Agreement to a resident of a Contracting State by the other Contracting State may be conditioned upon the presentation of a certificate of residence issued by the tax authorities of the first mentioned State.

[TEXT IN GERMAN – TEXTE EN ALLEMAND]

Abkommen

zwischen

der Bundesrepublik Deutschland

und

dem Staat Israel

zur Vermeidung der Doppelbesteuerung und der Steuerverkürzung auf dem Gebiet der

Steuern vom Einkommen und vom Vermögen

Die Bundesrepublik Deutschland
und
der Staat Israel –

von dem Wunsch geleitet, ihre wirtschaftlichen Beziehungen durch den Abbau steuerlicher Hindernisse zu fördern und ihre Zusammenarbeit auf steuerlichem Gebiet zu festigen –

sind wie folgt übereingekommen:

Artikel 1

Unter das Abkommen fallende Personen

Dieses Abkommen gilt für Personen, die in einem Vertragsstaat oder in beiden Vertragsstaaten ansässig sind.

Artikel 2

Unter das Abkommen fallende Steuern

(1) Dieses Abkommen gilt, ohne Rücksicht auf die Art der Erhebung, für Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, die für Rechnung eines Vertragsstaats, eines seiner Länder oder einer ihrer Gebietskörperschaften erhoben werden.

(2) Als Steuern vom Einkommen und vom Vermögen gelten alle Steuern, die vom Gesamteinkommen, vom Gesamtvermögen oder von Teilen des Einkommens oder des Vermögens erhoben werden, einschließlich der Steuern vom Gewinn aus der Veräußerung beweglichen oder unbeweglichen Vermögens, der Lohnsummensteuern sowie der Steuern vom Vermögenszuwachs.

(3) Zu den zurzeit bestehenden Steuern, für die dieses Abkommen gilt, gehören insbesondere

a) in Deutschland:

die Einkommensteuer,
die Körperschaftsteuer,
die Gewerbesteuer und
die Vermögensteuer
einschließlich der hierauf erhobenen Zuschläge

(im Folgenden als „deutsche Steuer“ bezeichnet);

b) in Israel:

die Einkommensteuer und die Körperschaftsteuer (einschließlich der Steuer vom Veräußerungsgewinn),
die Steuer vom Gewinn der Finanzinstitute und
die Steuer vom Gewinn aus Vermögensveräußerungen nach dem Immobilienbesteuerungsgesetz

(im Folgenden als „israelische Steuer“ bezeichnet).

(4) Das Abkommen gilt auch für alle Steuern gleicher oder im Wesentlichen ähnlicher Art, die nach der Unterzeichnung des Abkommens neben den bestehenden Steuern oder an deren Stelle erhoben werden. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten teilen einander die in ihren Steuergesetzen eingetretenen bedeutsamen Änderungen mit.

Artikel 3

Allgemeine Begriffsbestimmungen

(1) Im Sinne dieses Abkommens, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert,

a) bedeutet der Ausdruck „Israel“ den Staat Israel und umfasst, wenn im geografischen Sinn verwendet, sein Küstenmeer sowie diejenigen an die Außengrenzen seines Küstenmeers angrenzenden Seegebiete einschließlich des Meeresbodens und seines Untergrunds, über die der Staat Israel, in Übereinstimmung mit dem Völkerrecht und den Gesetzen des Staates Israel, souveräne Rechte oder Hoheitsbefugnisse ausübt;

- b) bedeutet der Ausdruck „Deutschland“ die Bundesrepublik Deutschland und umfasst, wenn im geographischen Sinn verwendet, das Hoheitsgebiet der Bundesrepublik Deutschland sowie das an das Küstenmeer angrenzende Gebiet des Meeresbodens, seines Untergrunds und der darüber liegenden Wassersäule, in dem die Bundesrepublik Deutschland in Übereinstimmung mit dem Völkerrecht und ihren innerstaatlichen Rechtsvorschriften souveräne Rechte oder Hoheitsbefugnisse zum Zwecke der Erforschung, Ausbeutung, Erhaltung und Bewirtschaftung der lebenden und nicht lebenden natürlichen Ressourcen oder zur Energieerzeugung aus erneuerbaren Energieträgern ausübt;
- c) bedeuten die Ausdrücke „ein Vertragsstaat“ und „der andere Vertragsstaat“ je nach dem Zusammenhang Deutschland oder Israel;
- d) umfasst der Ausdruck „Person“ natürliche Personen, Gesellschaften, Trusts und alle anderen Personenvereinigungen;
- e) bedeutet der Ausdruck „Gesellschaft“ juristische Personen oder Rechtsträger, die für die Besteuerung wie juristische Personen behandelt werden;
- f) bezieht sich der Ausdruck „Unternehmen“ auf die Ausübung einer Geschäftstätigkeit;
- g) schließt der Ausdruck „Geschäftstätigkeit“ auch die Ausübung einer freiberuflichen oder sonstigen selbständigen Tätigkeit ein;
- h) bedeuten die Ausdrücke „Unternehmen eines Vertragsstaats“ und „Unternehmen des anderen Vertragsstaats“, je nachdem, ein Unternehmen, das von einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird, oder ein Unternehmen, das von einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird;
- i) bedeutet der Ausdruck „internationaler Verkehr“ jede Beförderung mit einem Seeschiff oder Luftfahrzeug, das von einem Unternehmen mit tatsächlicher Geschäftsleitung in einem Vertragsstaat betrieben wird, es sei denn, das Seeschiff oder Luftfahrzeug wird ausschließlich zwischen Orten im anderen Vertragsstaat betrieben;

j) bedeutet der Ausdruck „Staatsangehöriger“

aa) in Bezug auf Deutschland

alle Deutschen im Sinne des Grundgesetzes für die Bundesrepublik Deutschland sowie alle juristischen Personen, Personengesellschaften und anderen Personenvereinigungen, die nach dem in der Bundesrepublik Deutschland geltenden Recht errichtet worden sind;

bb) in Bezug auf Israel

alle natürlichen Personen, die die israelische Staatsangehörigkeit besitzen, sowie alle juristischen Personen, Personengesellschaften und anderen Personenvereinigungen, die nach dem in Israel geltenden Recht errichtet worden sind;

k) bedeutet der Ausdruck „zuständige Behörde“

aa) in Deutschland das Bundesministerium der Finanzen oder die Behörde, an die es seine Befugnisse delegiert hat;

bb) in Israel den Finanzminister oder seinen bevollmächtigten Vertreter.

(2) Bei der Anwendung des Abkommens durch einen Vertragsstaat hat, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert, jeder im Abkommen nicht definierte Ausdruck die Bedeutung, die ihm im Anwendungszeitraum nach dem Recht dieses Staates für die Steuern zukommt, für die das Abkommen gilt, wobei die Bedeutung nach dem in diesem Staat anzuwendenden Steuerrecht den Vorrang vor einer Bedeutung hat, die der Ausdruck nach anderem Recht dieses Staates hat.

Artikel 4

Ansässige Person

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „eine in einem Vertragsstaat ansässige Person“ eine Person, die nach dem Recht dieses Staates dort aufgrund ihres Wohnsitzes, ihres ständigen Aufenthalts, des Ortes ihrer Geschäftsleitung, des Ortes ihrer Gründung oder eines anderen ähnlichen Merkmals steuerpflichtig ist, und umfasst auch diesen Staat, seine Länder und ihre Gebietskörperschaften. Der Ausdruck umfasst jedoch nicht eine Person, die in diesem Staat nur mit Einkünften aus Quellen in diesem Staat oder mit in diesem Staat gelegenen Vermögen steuerpflichtig ist.

(2) Ist nach Absatz 1 eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt Folgendes:

- a) Die Person gilt als nur in dem Staat ansässig, in dem sie über eine ständige Wohnstätte verfügt; verfügt sie in beiden Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, zu dem sie die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat (Mittelpunkt der Lebensinteressen);
- b) kann nicht bestimmt werden, in welchem Staat die Person den Mittelpunkt ihrer Lebensinteressen hat, oder verfügt sie in keinem der Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, in dem sie ihren gewöhnlichen Aufenthalt hat;
- c) hat die Person ihren gewöhnlichen Aufenthalt in beiden Staaten oder in keinem der Staaten, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, dessen Staatsangehöriger sie ist;
- d) ist die Person Staatsangehöriger beider Staaten oder keines der Staaten, so regeln die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten die Frage in gegenseitigem Einvernehmen.

(3) Ist nach Absatz 1 eine andere als eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt sie als nur in dem Staat ansässig, in dem sich der Ort ihrer tatsächlichen Geschäftsleitung befindet.

Artikel 5
Betriebsstätte

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „Betriebsstätte“ eine feste Geschäftseinrichtung, durch die die Tätigkeit eines Unternehmens ganz oder teilweise ausgeübt wird.

(2) Der Ausdruck „Betriebsstätte“ umfasst insbesondere

- a) einen Ort der Leitung,
- b) eine Zweigniederlassung,
- c) eine Geschäftsstelle,
- d) eine Fabrikationsstätte,
- e) eine Werkstätte und
- f) ein Bergwerk, ein Öl- oder Gasvorkommen, einen Steinbruch oder eine andere Stätte der Ausbeutung natürlicher Ressourcen.

(3) Eine Bauausführung oder Montage oder eine zur Erforschung natürlicher Ressourcen genutzte Anlage oder Bohrinnele oder ein zu diesem Zweck genutztes Seeschiff sind nur dann eine Betriebsstätte, wenn sie mehr als zwölf Monate bestehen.

(4) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels gelten nicht als Betriebsstätten:

- a) Einrichtungen, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung von Gütern oder Waren des Unternehmens benutzt werden;
- b) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung unterhalten werden;

- c) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten werden, durch ein anderes Unternehmen bearbeitet oder verarbeitet zu werden;
- d) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen Güter oder Waren einzukaufen oder Informationen zu beschaffen;
- e) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen andere Tätigkeiten auszuüben, die vorbereitender Art sind oder eine Hilfstätigkeit darstellen;
- f) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, mehrere der unter den Buchstaben a bis e genannten Tätigkeiten auszuüben, vorausgesetzt, dass die sich daraus ergebende Gesamttätigkeit der festen Geschäftseinrichtung vorbereitender Art ist oder eine Hilfstätigkeit darstellt.

(5) Ist eine Person – mit Ausnahme eines unabhängigen Vertreters im Sinne des Absatzes 6 – für ein Unternehmen tätig und besitzt sie in einem Vertragsstaat die Vollmacht, im Namen des Unternehmens Verträge abzuschließen, und übt sie die Vollmacht dort gewöhnlich aus, so wird das Unternehmen ungeachtet der Absätze 1 und 2 so behandelt, als habe es in diesem Staat für alle von der Person für das Unternehmen ausgeübten Tätigkeiten eine Betriebsstätte, es sei denn, diese Tätigkeiten beschränken sich auf die im Absatz 4 genannten Tätigkeiten, die, würden sie durch eine feste Geschäftseinrichtung ausgeübt, diese Einrichtung nach dem genannten Absatz nicht zu einer Betriebsstätte machen.

(6) Ein Unternehmen wird nicht schon deshalb so behandelt, als habe es eine Betriebsstätte in einem Vertragsstaat, weil es dort seine Tätigkeit durch einen Makler, Kommissionär oder einen anderen unabhängigen Vertreter ausübt, sofern diese Personen im Rahmen ihrer ordentlichen Geschäftstätigkeit handeln.

(7) Allein dadurch, dass eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft eine Gesellschaft beherrscht oder von einer Gesellschaft beherrscht wird, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort (entweder durch eine Betriebsstätte oder auf andere Weise) ihre Tätigkeit ausübt, wird keine der beiden Gesellschaften zur Betriebsstätte der anderen.

Artikel 6

Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen

(1) Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unbeweglichem Vermögen (einschließlich der Einkünfte aus land- und forstwirtschaftlichen Betrieben) bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, können im anderen Staat besteuert werden.

(2) Der Ausdruck „unbewegliches Vermögen“ hat die Bedeutung, die ihm nach dem Recht des Vertragsstaats zukommt, in dem das Vermögen liegt. Der Ausdruck umfasst in jedem Fall das Zubehör zum unbeweglichen Vermögen, das lebende und tote Inventar land- und forstwirtschaftlicher Betriebe, die Rechte, für die die Vorschriften des Privatrechts über Grundstücke gelten, Nutzungsrechte an unbeweglichem Vermögen sowie Rechte auf veränderliche oder feste Vergütungen für die Ausbeutung oder das Recht auf Ausbeutung von Mineralvorkommen, Quellen und anderen natürlichen Ressourcen; Schiffe und Luftfahrzeuge gelten nicht als unbewegliches Vermögen.

(3) Absatz 1 gilt für Einkünfte aus der unmittelbaren Nutzung, der Vermietung oder Verpachtung sowie jeder anderen Art der Nutzung unbeweglichen Vermögens.

(4) Die Absätze 1 und 3 gelten auch für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen eines Unternehmens.

Artikel 7

Unternehmensgewinne

(1) Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats können nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, das Unternehmen übt seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus. Übt das Unternehmen seine Tätigkeit auf diese Weise aus, so können die Gewinne des Unternehmens im anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insofern, als sie dieser Betriebsstätte zugerechnet werden können.

(2) Übt ein Unternehmen eines Vertragsstaats seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus, so werden vorbehaltlich des Absatzes 3 in jedem Ver-

tragsstaat dieser Betriebsstätte die Gewinne zugerechnet, die sie hätte erzielen können, wenn sie eine gleiche oder ähnliche Tätigkeit unter gleichen oder ähnlichen Bedingungen als selbständiges Unternehmen ausgeübt hätte und im Verkehr mit dem Unternehmen, dessen Betriebsstätte sie ist, völlig unabhängig gewesen wäre.

(3) Bei der Ermittlung der Gewinne einer Betriebsstätte werden die für diese Betriebsstätte entstandenen Aufwendungen, einschließlich der Geschäftsführungs- und allgemeinen Verwaltungskosten, zum Abzug zugelassen, gleichgültig, ob sie in dem Staat, in dem die Betriebsstätte liegt, oder anderswo entstanden sind.

(4) Soweit es in einem Vertragsstaat üblich ist, die einer Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne durch Aufteilung der Gesamtgewinne des Unternehmens auf seine einzelnen Teile zu ermitteln, schließt Absatz 2 nicht aus, dass dieser Vertragsstaat die zu steuernden Gewinne nach der üblichen Aufteilung ermittelt; die gewählte Gewinnaufteilung muss jedoch derart sein, dass das Ergebnis mit den Grundsätzen dieses Artikels übereinstimmt.

(5) Aufgrund des bloßen Einkaufs von Gütern oder Waren für das Unternehmen wird einer Betriebsstätte kein Gewinn zugerechnet.

(6) Bei der Anwendung der vorstehenden Absätze sind die der Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne jedes Jahr auf dieselbe Art zu ermitteln, es sei denn, dass ausreichende Gründe dafür bestehen, anders zu verfahren.

(7) Gehören zu den Gewinnen Einkünfte, die in anderen Artikeln dieses Abkommens behandelt werden, so werden die Bestimmungen jener Artikel durch die Bestimmungen dieses Artikels nicht berührt.

Artikel 8 Seeschifffahrt und Luftfahrt

(1) Gewinne aus dem Betrieb von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr können nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

(2) Für Zwecke dieses Artikels beinhaltet der Begriff „Gewinne aus dem Betrieb von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr“ auch die Gewinne aus der

- a) gelegentlichen Vermietung von leeren Seeschiffen oder Luftfahrzeugen und
- b) Nutzung oder Vermietung von Containern (einschließlich Trailern und zugehöriger Ausstattung, die dem Transport der Container dienen),

wenn diese Tätigkeiten zum Betrieb von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr gehören.

(3) Befindet sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung eines Unternehmens der Seeschifffahrt an Bord eines Schiffes, so gilt er als in dem Vertragsstaat gelegen, in dem der Heimathafen des Schiffes liegt, oder, wenn kein Heimathafen vorhanden ist, in dem Vertragsstaat, in dem die Person ansässig ist, die das Schiff betreibt.

(4) Absatz 1 gilt auch für Gewinne aus der Beteiligung an einem Pool, einer Betriebsgemeinschaft oder einer internationalen Betriebsstelle.

Artikel 9

Verbundene Unternehmen

(1) Wenn

- a) ein Unternehmen eines Vertragsstaats unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt ist oder
- b) dieselben Personen unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens eines Vertragsstaats und eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt sind

und in diesen Fällen die beiden Unternehmen in ihren kaufmännischen oder finanziellen Beziehungen an vereinbarte oder auferlegte Bedingungen gebunden sind, die von denen abweichen, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, dürfen die Gewinne, die eines der Unternehmen ohne diese Bedingungen erzielt hätte, wegen dieser Bedingungen aber nicht erzielt hat, den Gewinnen dieses Unternehmens zugerechnet und entsprechend besteuert werden.

(2) Werden in einem Vertragsstaat den Gewinnen eines Unternehmens dieses Staates Gewinne zugerechnet – und entsprechend besteuert –, mit denen ein Unternehmen des anderen Vertragsstaats in diesem Staat besteuert worden ist, und handelt es sich bei den zugerechneten Gewinnen um solche, die das Unternehmen des erstgenannten Staates erzielt hätte, wenn die zwischen den beiden Unternehmen vereinbarten Bedingungen die gleichen gewesen wären, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so nimmt der andere Staat eine entsprechende Änderung der dort von diesen Gewinnen erhobenen Steuer vor. Bei dieser Änderung sind die übrigen Bestimmungen dieses Abkommens zu berücksichtigen; erforderlichenfalls werden die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten einander konsultieren.

Artikel 10

Dividenden und Ausschüttungen einer Immobilien-Investmentgesellschaft

(1) Dividenden, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, können im anderen Staat besteuert werden.

(2) Diese Dividenden können jedoch auch in dem Vertragsstaat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Nutzungsberechtigte der Dividenden im anderen Vertragsstaat ansässig ist, nicht übersteigen:

- a) 5 vom Hundert des Bruttobetrags der Dividenden, wenn der Nutzungsberechtigte eine Gesellschaft (jedoch keine Personengesellschaft) ist, die unmittelbar über mindestens 10 vom Hundert des Kapitals der die Dividenden zahlenden Gesellschaft verfügt;
- b) 10 vom Hundert des Bruttobetrags der Dividenden in allen anderen Fällen.

Dieser Absatz berührt nicht die Besteuerung der Gesellschaft in Bezug auf die Gewinne, aus denen die Dividenden gezahlt werden.

(3) Ausschüttungen einer in einem Vertragsstaat ansässigen Immobilien-Investmentgesellschaft an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person können im anderen Staat besteuert werden. Diese Ausschüttungen können jedoch auch in dem Vertragsstaat, in dem die ausschüttende Immobilien-Investmentgesellschaft ansässig ist, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Nutzungsberechtigte der Ausschüttungen im anderen Vertragsstaat ansässig ist und unmittelbar über weniger als 10 vom Hundert des Kapitals dieser Gesellschaft verfügt, 15 vom Hundert des Bruttobetrags der Ausschüttungen nicht übersteigen.

Dieser Absatz berührt nicht die Besteuerung der Gesellschaft in Bezug auf die Gewinne, aus denen die Ausschüttungen vorgenommen werden.

(4) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Dividenden“ bedeutet Einkünfte aus Aktien, Genussrechten oder Genussscheinen, Kuxen, Gründeranteilen oder sonstigen Rechten – ausgenommen Forderungen – mit Gewinnbeteiligung sowie sonstige Einkünfte, die nach dem Recht des Staates, in dem die ausschüttende Gesellschaft ansässig ist, den Einkünften aus Aktien steuerlich gleichgestellt sind.

(5) Der Ausdruck „Ausschüttungen einer Immobilien-Investmentgesellschaft“ bedeutet

- a) in Deutschland Ausschüttungen einer Immobilien-Investmentgesellschaft gemäß § 1 Absatz 1 des Gesetzes über deutsche Immobilien-Aktiengesellschaften mit börsennotierten Anteilen (REIT-Gesetz),
- b) in Israel Ausschüttungen einer Immobilien-Investmentgesellschaft gemäß Artikel 64A2 der israelischen Einkommensteuerverordnung.

(6) Die Absätze 1, 2 und 3 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte der Dividenden oder der Ausschüttungen einer Immobilien-Investmentgesellschaft im anderen Vertragsstaat, in dem die die Dividenden oder die Ausschüttungen zahlende Gesellschaft ansässig ist, eine Geschäftstätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte ausübt und die Beteiligung, für die die Dividenden oder Ausschüttungen gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

(7) Erzielt eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft Gewinne oder Einkünfte aus dem anderen Vertragsstaat, so darf dieser andere Staat weder die von der Gesellschaft gezahlten Dividenden besteuern, es sei denn, dass diese Dividenden an eine im anderen Staat ansässige Person gezahlt werden oder dass die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu einer im anderen Staat gelegenen Betriebsstätte gehört, noch Gewinne der Gesellschaft einer Steuer für nicht ausgeschüttete Gewinne unterwerfen, selbst wenn die gezahlten Dividenden oder die nicht ausgeschütteten Gewinne ganz oder teilweise aus im anderen Staat erzielten Gewinnen oder Einkünften bestehen.

Dieser Absatz gilt auch für Ausschüttungen einer Immobilien-Investmentgesellschaft.

Artikel 11

Zinsen

(1) Zinsen, die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, können im anderen Staat besteuert werden.

(2) Diese Zinsen können jedoch auch in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Nutzungsberechtigte der Zinsen eine in dem anderen Vertragsstaat ansässige Person ist, 5 vom Hundert des Bruttobetrags der Zinsen nicht übersteigen.

(3) Ungeachtet des Absatzes 2 gilt Folgendes:

- a) Zinsen, die aus Deutschland stammen und für Darlehen, Forderungen oder Kredite, die durch Gewährleistungen oder Versicherungen einer vollständig im Eigentum von Israel

stehenden Einrichtung zur Versicherung oder Finanzierung internationaler Handelstransaktionen gedeckt sind, oder an die Regierung von Israel oder die „Bank of Israel“ gezahlt werden, sind von der deutschen Steuer befreit;

- b) Zinsen, die aus Israel stammen und für ein durch Gewährleistungen Deutschlands für Ausfuhren oder Direktinvestitionen im Ausland gedecktes Darlehen oder an die Regierung Deutschlands, die Deutsche Bundesbank, die Kreditanstalt für Wiederaufbau oder die DEG - Deutsche Investitions- und Entwicklungsgesellschaft mbH gezahlt werden, sind von der israelischen Steuer befreit;
- c) Zinsen, die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person für an einer Börse im erstgenannten Staat gehandelte und von einem in diesem erstgenannten Staat ansässigen Unternehmen ausgegebene Unternehmensanleihen gezahlt werden, sind im erstgenannten Staat von der Steuer befreit;
- d) Zinsen, die aus einem Vertragsstaat stammen und an einen im anderen Vertragsstaat ansässigen Pensionsfonds gezahlt werden, sind im erstgenannten Staat von der Steuer befreit.

(4) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Zinsen“ bedeutet Einkünfte aus Forderungen jeder Art, auch wenn die Forderungen durch Pfandrechte an Grundstücken gesichert oder mit einer Beteiligung am Gewinn des Schuldners ausgestattet sind, und insbesondere Einkünfte aus öffentlichen Anleihen und aus Obligationen einschließlich der damit verbundenen Aufgelder und der Gewinne aus Losanleihen. Dieser Ausdruck umfasst nicht zusätzlich zum Verkaufspreis geleistete Zahlungen im Zusammenhang mit dem Zielverkauf von Waren oder gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Ausrüstung und auch nicht Zuschläge für verspätete Zahlung. Der Ausdruck „Zinsen“ umfasst auch nicht die in Artikel 10 behandelten Einkünfte.

(5) Die Absätze 1 bis 3 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, aus dem die Zinsen stammen, eine Geschäftstätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte ausübt und die Forderung, für die die Zinsen gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

(6) Zinsen gelten dann als aus einem Vertragsstaat stammend, wenn der Schuldner eine in diesem Staat ansässige Person ist. Hat aber der Schuldner der Zinsen, ohne Rücksicht darauf, ob er in einem Vertragsstaat ansässig ist oder nicht, in einem Vertragsstaat eine Betriebsstätte und ist die Schuld, für die die Zinsen gezahlt werden, für Zwecke der Betriebsstätte eingegangen worden und trägt die Betriebsstätte die Zinsen, so gelten die Zinsen als aus dem Staat stammend, in dem die Betriebsstätte liegt.

(7) Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Zinsen, gemessen an der zugrunde liegenden Forderung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 12 Lizenzgebühren

(1) Lizenzgebühren, die aus einem Vertragsstaat stammen und deren Nutzungsberechtigter eine in anderen Vertragsstaat ansässige Person ist, können nur im anderen Staat besteuert werden.

(2) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck "Lizenzgebühren" bedeutet Vergütungen jeder Art, die für die Benutzung oder für das Recht auf Benutzung von Urheberrechten an literarischen, künstlerischen oder wissenschaftlichen Werken, einschließlich kinematografischer Filme, von Patenten, Warenzeichen, Mustern oder Modellen, Plänen, geheimen Formeln oder Verfahren oder für die Mitteilung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Erfahrungen gezahlt werden.

(3) Absatz 1 ist nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, aus dem die Lizenzgebühren stammen, eine Geschäftstätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Lizenzgebühren gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

(4) Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Lizenzgebühren, gemessen an der zugrunde liegenden Leistung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 13

Gewinne aus der Veräußerung von Vermögen

(1) Gewinne, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus der Veräußerung unbeweglichen Vermögens im Sinne des Artikels 6 erzielt, das im anderen Vertragsstaat liegt, können im anderen Staat besteuert werden.

(2) Gewinne, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus der Veräußerung von Aktien und sonstigen Anteilen erzielt, deren Aktivvermögen zu mehr als 50 vom Hundert mittelbar oder unmittelbar aus unbeweglichem Vermögen besteht, das im anderen Vertragsstaat liegt, können im anderen Staat besteuert werden.

(3) Gewinne aus der Veräußerung beweglichen Vermögens, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, einschließlich derartiger Gewinne, die bei der Veräußerung einer solchen Betriebsstätte (allein oder mit dem übrigen Unternehmen) erzielt werden, können im anderen Staat besteuert werden.

(4) Gewinne aus der Veräußerung von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen, die im internationalen Verkehr betrieben werden, und von beweglichem Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe oder Luftfahrzeuge dient, können nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

(5) Gewinne aus der Veräußerung des in den Absätzen 1 bis 4 nicht genannten Vermögens können nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Veräußerer ansässig ist, wenn diese Person der Nutzungsberechtigte dieser Veräußerungsgewinne ist.

(6) Bei einer Person, die in einem Vertragsstaat ansässig war und im anderen Vertragsstaat ansässig geworden ist, berührt Absatz 5 nicht das Recht des erstgenannten Staates, die in dem Vermögen dieser Person zum Zeitpunkt des Wegzugs enthaltenen stillen Reserven nach seinen innerstaatlichen Rechtsvorschriften zu besteuern. Bei anschließender Veräußerung dieses Vermögens werden die zum Zeitpunkt des Wegzugs in diesem Vermögen enthaltenen stillen Reserven nicht im anderen Staat besteuert.

Artikel 14

Einkünfte aus unselbständiger Arbeit

(1) Vorbehaltlich der Artikel 15 bis 18 können Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unselbständiger Arbeit bezieht, nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, die Arbeit wird im anderen Vertragsstaat ausgeübt. Wird die Arbeit dort ausgeübt, so können die dafür bezogenen Vergütungen im anderen Staat besteuert werden.

(2) Ungeachtet des Absatzes 1 können Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person für eine im anderen Vertragsstaat ausgeübte unselbständige Arbeit bezieht, nur im erstgenannten Staat besteuert werden, wenn

- a) der Empfänger sich im anderen Staat insgesamt nicht länger als 183 Tage innerhalb eines Zeitraums von 12 Monaten, der während des betreffenden Steuerjahres beginnt oder endet, aufhält und
- b) die Vergütungen von einem Arbeitgeber oder für einen Arbeitgeber gezahlt werden, der nicht im anderen Staat ansässig ist, und
- c) die Vergütungen nicht von einer Betriebsstätte getragen werden, die der Arbeitgeber im anderen Staat hat.

(3) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels können Vergütungen für eine an Bord eines Seeschiffs oder Luftfahrzeugs im internationalen Verkehr ausgeübte unselbstän-

dige Arbeit in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet, das das Schiff oder Luftfahrzeug betreibt.

Artikel 15

Aufsichtsrats- und Verwaltungsratsvergütungen

Aufsichtsrats- oder Verwaltungsratsvergütungen und ähnliche Zahlungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person in ihrer Eigenschaft als Mitglied des Aufsichts- oder Verwaltungsrats einer Gesellschaft bezieht, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist, können im anderen Staat besteuert werden.

Artikel 16

Künstler und Sportler

(1) Ungeachtet der Artikel 7 und 14 können Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person als Künstler, wie Bühnen-, Film-, Rundfunk- und Fernsehkünstler sowie Musiker, oder als Sportler aus ihrer im anderen Vertragsstaat persönlich ausgeübten Tätigkeit bezieht, im anderen Staat besteuert werden.

(2) Fließen Einkünfte aus einer von einem Künstler oder Sportler in dieser Eigenschaft persönlich ausgeübten Tätigkeit nicht dem Künstler oder Sportler selbst, sondern einer anderen Person zu, so können diese Einkünfte ungeachtet der Artikel 7 und 14 in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Künstler oder Sportler seine Tätigkeit ausübt.

(3) Die Absätze 1 und 2 gelten nicht für Einkünfte aus der von Künstlern oder Sportlern in einem Vertragsstaat ausgeübten Tätigkeit, wenn der Aufenthalt in diesem Staat ganz oder überwiegend aus öffentlichen Mitteln des anderen Staates, eines seiner Länder oder einer ihrer Gebietskörperschaften oder von einer nicht im erstgenannten Staat ansässigen und im anderen Staat als gemeinnützig oder nicht gewinnorientiert anerkannten Einrichtung finanziert wird. In diesem Fall können die Einkünfte nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem die Person ansässig ist.

Artikel 17

Ruhegehälter, Renten und ähnliche Vergütungen

(1) Vorbehaltlich des Artikels 18 Absatz 2 können Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen oder Renten, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person von einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person gezahlt werden, nur im erstgenannten Staat besteuert werden.

(2) Bezüge, die eine in einem Vertragsstaat ansässige natürliche Person aus der gesetzlichen Sozialversicherung des anderen Vertragsstaats erhält, können abweichend von Absatz 1 nur in diesem anderen Staat besteuert werden.

(3) Wiederkehrende und einmalige Vergütungen, die ein Vertragsstaat oder eine seiner Gebietskörperschaften an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person als Entschädigung für politische Verfolgung oder für Unrecht oder Schäden aufgrund von Kriegshandlungen (einschließlich Wiedergutmachungsleistungen) oder des Wehr- oder Zivildienstes oder eines Verbrechens, einer Impfung oder ähnlicher Vorkommnisse zahlt, werden abweichend von Absatz 1 in keinem der beiden Vertragsstaaten besteuert.

(4) Der Begriff „Rente“ bedeutet einen bestimmten Betrag, der regelmäßig zu festgesetzten Zeitpunkten lebenslänglich oder während eines bestimmten oder bestimmbaren Zeitabschnitts aufgrund einer Verpflichtung zahlbar ist, die diese Zahlungen als Gegenleistung für eine in Geld oder Geldeswert bewirkte angemessene Leistung vorsieht.

Artikel 18

Öffentlicher Dienst

(1) a) Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, ausgenommen Ruhegehälter, die von einem Vertragsstaat, einem seiner Länder oder einer ihrer Gebietskörperschaften an eine natürliche Person für die diesem Staat, einem seiner Länder oder einer ihrer Gebietskörperschaften geleisteten Dienste gezahlt werden, können nur in diesem Staat besteuert werden.

- b) Diese Gehälter, Löhne und ähnlichen Vergütungen können jedoch nur im anderen Vertragsstaat besteuert werden, wenn die Dienste in diesem Staat geleistet werden und die natürliche Person in diesem Staat ansässig ist und
 - aa) ein Staatsangehöriger dieses Staates ist oder
 - bb) nicht ausschließlich deshalb in diesem Staat ansässig geworden ist, um die Dienste zu leisten.

- (2) a) Ruhegehälter, die von einem Vertragsstaat, einem seiner Länder oder einer ihrer Gebietskörperschaften oder aus von diesem Staat, einem seiner Länder oder einer ihrer Gebietskörperschaften errichtetem Sondervermögen an eine natürliche Person für die diesem Staat, einem seiner Länder oder einer ihrer Gebietskörperschaften geleisteten Dienste gezahlt werden, können nur in diesem Staat besteuert werden.

- b) Diese Ruhegehälter können jedoch nur im anderen Vertragsstaat besteuert werden, wenn die natürliche Person in diesem Staat ansässig und ein Staatsangehöriger dieses Staates ist.

- (3) Auf Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen und Ruhegehälter für Dienstleistungen, die im Zusammenhang mit einer Geschäftstätigkeit eines Vertragsstaats, eines seiner Länder oder einer ihrer Gebietskörperschaften erbracht werden, sind die Artikel 14, 15, 16 oder 17 anzuwenden.

- (4) Die Absätze 1 und 2 sind auch auf Löhne, Gehälter und ähnliche Vergütungen und Ruhegehälter anzuwenden, die an natürliche Personen für Dienste gezahlt werden, die dem Goethe-Institut, dem Deutschen Akademischen Austauschdienst (DAAD) und anderen ähnlichen von den zuständigen Behörden der Vertragsstaaten im gegenseitigen Einvernehmen zu bestimmenden Einrichtungen geleistet werden. Werden diese Vergütungen nicht im Gründungsstaat der Einrichtung besteuert, so ist Artikel 14 anzuwenden.

- (5) Die Absätze 1 und 2 sind auch auf Löhne, Gehälter und ähnliche Vergütungen und Ruhegehälter anzuwenden, die der IHK-Verband zur Förderung der Außenwirtschaft durch das AHK-Netz an natürliche Personen für der Israelisch-Deutschen Industrie- und Handelskammer

geleistete Dienste zahlt, wenn die oben genannten Vergütungen vollständig aus öffentlichen Mitteln finanziert werden.

Artikel 19

Gastprofessoren, Lehrer und Studenten

(1) Eine natürliche Person, die sich auf Einladung eines Vertragsstaats oder einer Universität, Hochschule, Schule, eines Museums oder einer anderen kulturellen Einrichtung dieses Vertragsstaats oder im Rahmen eines amtlichen Kulturaustausches in diesem Vertragsstaat höchstens zwei Jahre lang lediglich zur Ausübung einer Lehrtätigkeit, zum Halten von Vorlesungen oder zur Ausübung einer Forschungstätigkeit bei dieser Einrichtung aufhält und die im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort unmittelbar vor der Einreise in den erstgenannten Staat ansässig war, ist in dem erstgenannten Staat mit ihren für diese Tätigkeit bezogenen Vergütungen von der Steuer befreit, vorausgesetzt, dass diese Vergütungen von außerhalb dieses Staates bezogen werden.

(2) Zahlungen, die ein Student, Praktikant oder Lehrling, der sich in einem Vertragsstaat ausschließlich zum Studium oder zur Ausbildung aufhält und der im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort unmittelbar vor der Einreise in den erstgenannten Staat ansässig war, für seinen Unterhalt, sein Studium oder seine Ausbildung erhält, dürfen im erstgenannten Staat nicht besteuert werden, sofern diese Zahlungen aus Quellen außerhalb dieses Staates stammen.

Artikel 20

Andere Einkünfte

(1) Einkünfte einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person, die in den vorstehenden Artikeln nicht behandelt wurden, können ohne Rücksicht auf ihre Herkunft nur in diesem Staat besteuert werden.

(2) Absatz 1 ist auf andere Einkünfte als solche aus unbeweglichem Vermögen im Sinne des Artikels 6 Absatz 2 nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger im anderen Vertragsstaat eine Geschäftstätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte ausübt

und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Einkünfte gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

Artikel 21

Vermögen

(1) Unbewegliches Vermögen im Sinne des Artikels 6, das einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person gehört und im anderen Vertragsstaat liegt, kann im anderen Staat besteuert werden.

(2) Bewegliches Vermögen, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, kann im anderen Staat besteuert werden.

(3) Seeschiffe und Luftfahrzeuge, die im internationalen Verkehr betrieben werden, sowie bewegliches Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe oder Luftfahrzeuge dient, können nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

(4) Alle anderen Vermögensteile einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person können nur in diesem Staat besteuert werden.

Artikel 22

Vermeidung der Doppelbesteuerung im Wohnsitzstaat

(1) Bei einer in Deutschland ansässigen Person wird die Steuer wie folgt festgesetzt:

- a) Von der Bemessungsgrundlage der deutschen Steuer werden die Einkünfte aus Israel sowie die in Israel gelegenen Vermögenswerte ausgenommen, die nach diesem Abkommen in Israel besteuert werden können und nicht unter Buchstabe b fallen.

Für Einkünfte aus Dividenden gelten die vorstehenden Bestimmungen nur dann, wenn diese Dividenden an eine in Deutschland ansässige Gesellschaft (jedoch nicht an eine

Personengesellschaft) von einer in Israel ansässigen Gesellschaft gezahlt werden, deren Kapital zu mindestens 10 vom Hundert unmittelbar der deutschen Gesellschaft gehört, und bei der Ermittlung der Gewinne der ausschüttenden Gesellschaft nicht abgezogen worden sind.

Für die Zwecke der Steuern vom Vermögen werden von der Bemessungsgrundlage der deutschen Steuer ebenfalls Beteiligungen ausgenommen, deren Ausschüttungen, falls solche gezahlt würden, nach den vorhergehenden Sätzen von der Steuerbemessungsgrundlage auszunehmen wären.

- b) Auf die deutsche Steuer vom Einkommen für die folgenden Einkünfte wird unter Beachtung der Vorschriften des deutschen Steuerrechts über die Anrechnung ausländischer Steuern die israelische Steuer angerechnet, die nach israelischem Recht und in Übereinstimmung mit diesem Abkommen gezahlt worden ist:
 - aa) Dividenden, die nicht unter Buchstabe a fallen, und Ausschüttungen einer Immobilien-Investmentgesellschaft;
 - bb) Zinsen;
 - cc) Lizenzgebühren;
 - dd) Einkünfte, die nach Artikel 13 Absatz 2 in Israel besteuert werden können;
 - ee) Aufsichtsrats- und Verwaltungsratsvergütungen;
 - ff) Einkünfte, die nach Artikel 16 besteuert werden können.
- c) Statt der Bestimmungen des Buchstabens a sind die Bestimmungen des Buchstabens b anzuwenden auf Einkünfte im Sinne der Artikel 7 und 10 und die diesen Einkünften zugrundeliegenden Vermögenswerte, wenn die in Deutschland ansässige Person nicht nachweist, dass die Betriebsstätte in dem Wirtschaftsjahr, in dem sie den Gewinn erzielt hat, oder die in Israel ansässige Gesellschaft in dem Wirtschaftsjahr, für das sie die Ausschüttung vorgenommen hat, ihre Bruttoerträge ausschließlich oder fast

ausschließlich aus unter § 8 Absatz 1 Nr. 1 bis 6 des deutschen Außensteuergesetzes fallenden Tätigkeiten bezieht; Gleiches gilt für unbewegliches Vermögen, das einer Betriebsstätte dient und die daraus erzielten Einkünfte (Artikel 6 Absatz 4) sowie für die Gewinne aus der Veräußerung dieses unbeweglichen Vermögens (Artikel 13 Absatz 1) und des beweglichen Vermögens, das Betriebsvermögen der Betriebsstätte darstellt (Artikel 13 Absatz 3).

d) Deutschland behält aber das Recht, die nach den Bestimmungen dieses Abkommens von der deutschen Steuer ausgenommenen Einkünfte und Vermögenswerte bei der Festsetzung ihres Steuersatzes zu berücksichtigen.

e) Ungeachtet der Bestimmungen des Buchstaben a wird die Doppelbesteuerung durch Steueranrechnung nach Buchstabe b vermieden,

aa) wenn in den Vertragsstaaten Einkünfte oder Vermögen unterschiedlichen Abkommensbestimmungen zugeordnet oder verschiedenen Personen zugerechnet werden (außer nach Artikel 9) und dieser Konflikt sich nicht durch ein Verfahren nach Artikel 24 Absatz 3 regeln lässt und wenn aufgrund dieser unterschiedlichen Zuordnung oder Zurechnung die betreffenden Einkünfte oder das Vermögen unbesteuert blieben oder niedriger als ohne diesen Konflikt besteuert würden oder

bb) wenn Deutschland Israel nach gehöriger Konsultation mit der zuständigen Behörde Israels auf diplomatischem Weg andere Einkünfte notifiziert, bei denen Deutschland die Anrechnungsmethode nach Buchstabe b anzuwenden beabsichtigt. Die Doppelbesteuerung wird für die notifizierten Einkünfte durch Steueranrechnung nach Buchstabe b vom ersten Tag des Kalenderjahres vermieden, das dem Kalenderjahr folgt, in dem die Notifikation übermittelt wurde.

(2) Bei einer in Israel ansässigen Person wird die Steuer wie folgt festgesetzt:

a) Bezieht eine in Israel ansässige Person Einkünfte, die nach diesem Abkommen in Deutschland besteuert werden können, so rechnet Israel (vorbehaltlich der israelischen Gesetze über die Anrechnung ausländischer Steuern, von denen der allgemeine

Grundsatz dieses Absatzes unberührt bleibt) auf die vom Einkommen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in Deutschland gezahlten Steuer entspricht.

- b) Diese Anrechnungsbeträge dürfen jedoch den Teil der vor der Anrechnung ermittelten Einkommensteuer nicht übersteigen, der auf die Einkünfte entfällt, die in Deutschland besteuert werden können.

Artikel 23

Gleichbehandlung

(1) Staatsangehörige eines Vertragsstaats dürfen im anderen Vertragsstaat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen Staatsangehörige des anderen Staates unter gleichen Verhältnissen, insbesondere hinsichtlich der Ansässigkeit, unterworfen sind oder unterworfen werden können. Diese Bestimmung gilt ungeachtet des Artikels 1 auch für Personen, die in keinem Vertragsstaat ansässig sind.

(2) Die Besteuerung einer Betriebsstätte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, darf im anderen Staat nicht ungünstiger sein als die Besteuerung von Unternehmen des anderen Staates, die die gleiche Tätigkeit ausüben.

(3) Sofern nicht Artikel 9 Absatz 1, Artikel 11 Absatz 7 oder Artikel 12 Absatz 4 anzuwenden ist, sind Zinsen, Lizenzgebühren und andere Entgelte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, bei der Ermittlung der steuerpflichtigen Gewinne dieses Unternehmens unter den gleichen Bedingungen wie Zahlungen an eine im erstgenannten Staat ansässige Person zum Abzug zuzulassen. Dementsprechend sind Schulden, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats gegenüber einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person hat, bei der Ermittlung des steuerpflichtigen Vermögens dieses Unternehmens unter den gleichen Bedingungen wie Schulden gegenüber einer im erstgenannten Staat ansässigen Person zum Abzug zuzulassen.

(4) Unternehmen eines Vertragsstaats, deren Kapital ganz oder teilweise unmittelbar oder mittelbar einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person oder mehreren solchen Personen gehört oder ihrer Kontrolle unterliegt, dürfen im erstgenannten Staat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen andere ähnliche Unternehmen des erstgenannten Staates unterworfen sind oder unterworfen werden können.

(5) Dieser Artikel ist nicht so auszulegen, als verpflichte er einen Vertragsstaat, den im anderen Vertragsstaat ansässigen natürlichen Personen Steuerfreibeträge, Steuervergünstigungen und Steuerermäßigungen aufgrund des Personenstands oder der Familienlasten zu gewähren, die er nur seinen ansässigen Personen gewährt.

(6) Dieser Artikel gilt für in Artikel 2 dieses Abkommens genannte Steuern.

Artikel 24

Verständigungsverfahren

(1) Ist eine Person der Auffassung, dass Maßnahmen eines Vertragsstaats oder beider Vertragsstaaten für sie zu einer Besteuerung führen oder führen werden, die diesem Abkommen nicht entspricht, so kann sie unbeschadet der nach dem innerstaatlichen Recht dieser Staaten vorgesehenen Rechtsmittel ihren Fall der zuständigen Behörde des Vertragsstaats, in dem sie ansässig ist, oder, sofern ihr Fall von Artikel 23 Absatz 1 erfasst wird, der zuständigen Behörde des Vertragsstaats unterbreiten, dessen Staatsangehöriger sie ist. Der Fall muss innerhalb von drei Jahren nach der ersten Mitteilung der Maßnahme unterbreitet werden, die zu einer dem Abkommen nicht entsprechenden Besteuerung führt.

(2) Hält die zuständige Behörde die Einwendung für begründet und ist sie selbst nicht in der Lage, eine befriedigende Lösung herbeizuführen, so wird sie sich bemühen, den Fall durch Verständigung mit der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats so zu regeln, dass eine dem Abkommen nicht entsprechende Besteuerung vermieden wird. Die Verständigungsregelung ist ungeachtet der Fristen des innerstaatlichen Rechts der Vertragsstaaten durchzuführen.

(3) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten werden sich bemühen, Schwierigkeiten oder Zweifel, die bei der Auslegung oder Anwendung des Abkommens entstehen, in gegenseitigem Einvernehmen zu beseitigen. Sie können auch gemeinsam darüber beraten, wie eine Doppelbesteuerung in Fällen vermieden werden kann, die im Abkommen nicht behandelt sind.

(4) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten können zur Herbeiführung einer Einigung im Sinne der vorstehenden Absätze unmittelbar miteinander verkehren, gegebenenfalls durch eine aus ihnen oder ihren Vertretern bestehende gemeinsame Kommission.

Artikel 25

Informationsaustausch

(1) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten tauschen die Informationen aus, die zur Durchführung dieses Abkommens oder zur Verwaltung bzw. Vollstreckung des innerstaatlichen Rechts betreffend die unter dieses Abkommen fallenden Steuern, die für Rechnung eines Vertragsstaats, eines seiner Länder oder einer ihrer Gebietskörperschaften erhoben werden, voraussichtlich erheblich sind, soweit die diesem Recht entsprechende Besteuerung nicht dem Abkommen widerspricht. Der Informationsaustausch ist durch Artikel 1 nicht eingeschränkt.

(2) Alle Informationen, die ein Vertragsstaat nach Absatz 1 erhalten hat, sind ebenso geheim zu halten wie die aufgrund des innerstaatlichen Rechts dieses Staates beschafften Informationen und dürfen nur den Personen oder Behörden (einschließlich der Gerichte und der Verwaltungsbehörden) zugänglich gemacht werden, die mit der Veranlagung oder Erhebung, der Vollstreckung oder Strafverfolgung, der Entscheidung über Rechtsmittel hinsichtlich Steuern jeder Art und Bezeichnung oder mit der Aufsicht darüber befasst sind. Diese Personen oder Behörden dürfen die Informationen nur für diese Zwecke verwenden. Sie dürfen die Auskünfte in einem öffentlichen Gerichtsverfahren oder für eine Gerichtsentscheidung offenlegen.

(3) Absätze 1 und 2 sind nicht so auszulegen, als verpflichteten sie einen Vertragsstaat,

- a) für die Erteilung von Informationen Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die von den Gesetzen oder der Verwaltungspraxis dieses oder des anderen Vertragsstaats abweichen;

- b) Informationen zu erteilen, die nach den Gesetzen oder im üblichen Verwaltungsverfahren dieses oder des anderen Vertragsstaats nicht beschafft werden können;
- c) Informationen zu erteilen, die ein Handels-, Industrie-, Gewerbe- oder Berufsgeheimnis oder ein Geschäftsverfahren preisgeben würden oder deren Erteilung der öffentlichen Ordnung widerspräche.

(4) Ersucht ein Vertragsstaat gemäß diesem Artikel um Informationen, so nutzt der andere Vertragsstaat die ihm zur Verfügung stehenden Möglichkeiten zur Beschaffung der erbetenen Informationen, selbst wenn dieser andere Staat diese Informationen für seine eigenen steuerlichen Zwecke nicht benötigt. Die im vorhergehenden Satz enthaltene Verpflichtung unterliegt den Beschränkungen gemäß Absatz 3, aber diese Beschränkungen sind in keinem Fall so auszulegen, als könne ein Vertragsstaat die Erteilung von Informationen nur deshalb ablehnen, weil er kein innerstaatliches Interesse an diesen Informationen hat.

(5) Absatz 3 ist in keinem Fall so auszulegen, als könne ein Vertragsstaat die Erteilung von Informationen nur deshalb ablehnen, weil sich die Informationen bei einer Bank, einem sonstigen Finanzinstitut, einem Bevollmächtigten, Vertreter oder Treuhänder befinden oder weil sie sich auf das Eigentum an einer Person beziehen.

Artikel 26

Vorteilsbegrenzung

(1) Dieses Abkommen ist nicht so auszulegen, als hindere es einen Vertragsstaat, seine innerstaatlichen Rechtsvorschriften zur Verhinderung der Steuerumgehung oder Steuerhinterziehung anzuwenden. Führt die vorstehende Bestimmung zu einer Doppelbesteuerung, konsultieren die zuständigen Behörden einander nach Artikel 24 Absatz 3, wie die Doppelbesteuerung zu vermeiden ist.

(2) Die Abkommensvorteile sollten nicht verfügbar sein, wenn bestimmte Transaktionen oder Vereinbarungen vornehmlich eingegangen wurden, um steuerliche Vorteile zu erlangen, und diese vorteilhaftere Behandlung unter diesen Umständen dem Ziel und Zweck der betreffenden Bestimmungen widerspräche.

Artikel 27

Mitglieder diplomatischer Missionen und konsularischer Vertretungen

Dieses Abkommen berührt nicht die steuerlichen Vorrechte, die den Mitgliedern diplomatischer Missionen und konsularischer Vertretungen nach den allgemeinen Regeln des Völkerrechts oder aufgrund besonderer Übereinkünfte zustehen.

Artikel 28

Protokoll

Das angefügte Protokoll ist Bestandteil dieses Abkommens.

Artikel 29

Inkrafttreten

(1) Dieses Abkommen bedarf der Ratifikation; die Ratifikationsurkunden werden so bald wie möglich ausgetauscht.

(2) Das Abkommen tritt am Tag des Austausches der Ratifikationsurkunden in Kraft und ist in beiden Vertragsstaaten anzuwenden

- a) bei den im Abzugsweg erhobenen Steuern auf die Beträge, die am oder nach dem 1. Januar des Kalenderjahrs gezahlt werden, das dem Jahr folgt, in dem das Abkommen in Kraft getreten ist;
- b) bei den übrigen Steuern auf die Steuern, die für Zeiträume ab dem 1. Januar des Kalenderjahrs erhoben werden, das auf das Jahr folgt, in dem das Abkommen in Kraft getreten ist;
- c) auf den Informationsaustausch nach Artikel 25 ab dem 1. Januar des Kalenderjahres, das auf das Jahr folgt, in dem das Abkommen in Kraft tritt.

(3) Mit dem Inkrafttreten dieses Abkommens tritt das am 9. Juli 1962 unterzeichnete Abkommen zwischen der Regierung der Bundesrepublik Deutschland und der Regierung des Staates Israel zur Vermeidung der Doppelbesteuerung bei den Steuern vom Einkommen und bei der Gewerbesteuer außer Kraft und ist nicht mehr anzuwenden hinsichtlich aller Steuern, für die dieses Abkommen gemäß Absatz 2 gilt.

Artikel 30

Kündigung

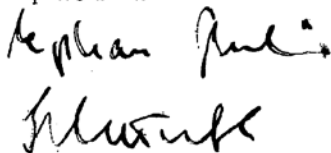
Dieses Abkommen bleibt auf unbestimmte Zeit in Kraft, jedoch kann jeder der Vertragsstaaten bis zum 30. Juni eines jeden Kalenderjahrs nach Ablauf von fünf Jahren, vom Tag des Inkrafttretens an gerechnet, das Abkommen gegenüber dem anderen Vertragsstaat auf diplomatischem Weg schriftlich kündigen; in diesem Fall ist das Abkommen nicht mehr anzuwenden

- a) bei den im Abzugsweg erhobenen Steuern auf die Beträge, die am oder nach dem 1. Januar des Kalenderjahrs gezahlt werden, das auf das Kündigungsjahr folgt;
- b) bei den übrigen Steuern auf die Steuern, die für Zeiträume ab dem 1. Januar des Kalenderjahrs erhoben werden, das auf das Kündigungsjahr folgt;
- c) auf den Informationsaustausch nach Artikel 25 ab dem 1. Januar des Kalenderjahrs, das auf das Kündigungsjahr folgt.

Maßgebend für die Berechnung der Frist ist der Tag des Eingangs der Kündigung bei dem anderen Vertragsstaat.

Geschehen zu *Berlin* am *21. August* 2014, in zwei Urschriften, jede in deutscher, hebräischer und englischer Sprache, wobei jeder Wortlaut verbindlich ist. Bei Abweichungen oder unterschiedlicher Auslegung des deutschen und des hebräischen Wortlauts ist der englische Wortlaut maßgebend.

Für die
Bundesrepublik Deutschland

Für den
Staat Israel

Protokoll
zum Abkommen vom *21. August* 2014
zwischen
der Bundesrepublik Deutschland
und
dem Staat Israel
zur Vermeidung der Doppelbesteuerung und der Steuerverkürzung auf dem Gebiet der
Steuern vom Einkommen und vom Vermögen

Die Bundesrepublik Deutschland und der Staat Israel haben ergänzend zum Abkommen vom *21. August* 2014 zur Vermeidung der Doppelbesteuerung und der Steuerverkürzung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen die nachstehenden Bestimmungen vereinbart, die Bestandteil des Abkommens sind:

1. Zu Artikel 3 Absatz 1 Buchstaben a und b (Allgemeine Begriffsbestimmungen):

Im Hinblick auf die Anwendung des Artikels 3 Absatz 1 Buchstaben a und b kommen die Vertragsstaaten überein, dass sie souveräne Rechte und Hoheitsbefugnisse im Küstenmeer und in der Anschlusszone, in der ausschließlichen Wirtschaftszone und am Festlandsockel in Übereinstimmung mit den Teilen II, V und VI des Seerechtsübereinkommens der Vereinten Nationen vom 10. Dezember 1982 ausüben, unabhängig davon, ob sie Vertragspartei dieses Übereinkommen sind oder nicht.

2. Zum Ausdruck „Land“:

Der Ausdruck „Länder“ bedeutet die deutschen Länder gemäß dem Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland.

3. Zu Artikel 7 (Unternehmensgewinne):

- a) Verkauft ein Unternehmen eines Vertragsstaats durch eine Betriebsstätte im anderen Vertragsstaat Güter oder Waren oder übt es durch eine Betriebsstätte dort eine Geschäftstätigkeit aus, so werden die Gewinne dieser Betriebsstätte nicht auf der Grundlage des vom Unternehmen hierfür erzielten Gesamtbetrags sondern nur auf der Grundlage des Betrags ermittelt, der der tatsächlichen Verkaufs- oder Geschäftstätigkeit der Betriebsstätte zuzurechnen ist.
- b) Hat ein Unternehmen eine Betriebsstätte im anderen Vertragsstaat, so werden im Fall von Verträgen, insbesondere über Entwürfe, Lieferungen, Einbau oder Bau von gewerblichen, kaufmännischen oder wissenschaftlichen Ausrüstungen oder Einrichtungen, oder von öffentlichen Aufträgen, die Gewinne dieser Betriebsstätte nicht auf der Grundlage des Gesamtvertragspreises, sondern nur auf der Grundlage des Teils des Vertrages ermittelt, der tatsächlich von der Betriebsstätte in dem Vertragsstaat durchgeführt wird, in dem die Betriebsstätte liegt. Gewinne aus der Lieferung von Waren an die Betriebsstätte oder Gewinne im Zusammenhang mit dem Teil des Vertrages, der in dem Vertragsstaat durchgeführt wird, in dem der Sitz des Stammhauses des Unternehmens liegt, können nur in diesem Staat besteuert werden.

4. Zu Artikel 10 (Dividenden):

Der Ausdruck „Dividenden“ umfasst auch Ausschüttungen auf Anteilscheine an einem Investmentvermögen.

5. Zu den Artikeln 10 (Dividenden) und 11 (Zinsen):

Ungeachtet der Artikel 10 und 11 können Dividenden und Zinsen in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden, wenn sie

- a) auf Rechten oder Forderungen mit Gewinnbeteiligung, einschließlich der Einkünfte eines stillen Gesellschafters aus seiner Beteiligung als stiller Gesellschafter oder der Einkünfte aus partiarischen Darlehen oder Gewinnobligationen im Sinne des Steuerrechts Deutschlands, beruhen und
- b) bei der Ermittlung der Gewinne des Schuldners der Dividenden oder Zinsen abzugsfähig sind.

6. Zu Artikel 13 Absatz 6 (Gewinne aus der Veräußerung von Vermögen):

Bei Abweichungen in der Besteuerung nach dem innerstaatlichen Recht der Vertragsstaaten ist in einem Verständigungsverfahren der Verkehrswert des Vermögens zum Zeitpunkt des Wegzugs für die zuständigen Behörden entscheidend.

7. Zu Artikel 16 Absatz 3 (Künstler und Sportler):

Eine gemeinnützige Organisation ist eine Organisation gemäß § 51 ff. der deutschen Abgabenordnung, und eine nicht gewinnorientierte Einrichtung ist eine Einrichtung gemäß Artikel 9 Absatz 2 der israelischen Einkommensteuerverordnung.

8. Zu Artikel 23 (Gleichbehandlung):

Wird nach Unterzeichnung dieses Abkommens zwischen Israel und einem Drittstaat ein Doppelbesteuerungsabkommen oder ein Protokoll zur Änderung eines solchen Abkommens unterzeichnet und enthält das Abkommen einen Absatz, der mit Artikel 24 Absatz 6 des OECD-Musterabkommens 2008 zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen identisch ist, so gilt dieser Absatz automatisch, als wäre er in diesem Abkommen festgelegt worden, ab dem Tag, an

dem das andere Abkommen in Kraft tritt, oder ab dem Tag, an dem dieses Abkommen in Kraft tritt, wenn dies der spätere Zeitpunkt ist.

9. Zu Artikel 25 (Informationsaustausch):

- a) Wird nach Unterzeichnung dieses Abkommens zwischen Israel und einem Drittstaat ein Doppelbesteuerungsabkommen oder ein Protokoll zur Änderung eines solchen Abkommens unterzeichnet und enthält das Abkommen einen Absatz, der mit Artikel 26 Absatz 1 des OECD-Musterabkommens 2008 zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen identisch ist, so gilt dieser Absatz automatisch, als wäre er in diesem Abkommen festgelegt worden, ab dem Tag, an dem die Bestimmungen des anderen Abkommens in Kraft treten, oder ab dem Tag, an dem dieses Abkommen in Kraft tritt, wenn dies der spätere Zeitpunkt ist.

- b) Soweit nach Artikel 25 personenbezogene Daten übermittelt werden, gelten ergänzend die nachfolgenden Bestimmungen:
 - aa) Ungeachtet der Bestimmungen des Artikels 25 Absatz 2 können die Informationen für andere Zwecke verwendet werden, wenn sie nach dem Recht beider Staaten für diese anderen Zwecke verwendet werden können und die zuständige Behörde des übermittelnden Staates dieser Verwendung zugestimmt hat.

 - bb) Die übermittelnde Stelle ist verpflichtet, auf die Richtigkeit der zu übermittelnden Daten und ihre voraussichtliche Erheblichkeit im Sinne des Artikels 25 Absatz 1 Satz 1 und Verhältnismäßigkeit in Bezug auf den mit der Übermittlung verfolgten Zweck zu achten. Voraussichtlich erheblich sind die Daten, wenn im konkreten Fall die ernstliche Möglichkeit besteht, dass der andere Vertragsstaat ein Besteuerungsrecht hat und keine Anhaltspunkte dafür vorliegen, dass die Daten der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats bereits bekannt sind o-

der dass die zuständige Behörde des anderen Vertragsstaats ohne die Auskunft von dem Gegenstand des Besteuerungsrechts Kenntnis erlangt. Erweist sich, dass unrichtige Daten oder Daten, die nicht übermittelt werden durften, übermittelt worden sind, so ist dies der empfangenden Stelle unverzüglich mitzuteilen. Diese ist verpflichtet, die Berichtigung oder Löschung solcher Daten unverzüglich vorzunehmen. Sind Daten ohne Ersuchen übermittelt worden, hat die empfangende Stelle unverzüglich zu prüfen, ob die Daten für den Zweck erforderlich sind, für den sie übermittelt wurden, nicht benötigte Daten hat sie unverzüglich zu löschen.

- cc) Die empfangende Stelle unterrichtet die übermittelnde Stelle auf Ersuchen im Einzelfall zum Zweck der Auskunftserteilung an den Betroffenen über die Verwendung der Daten und die dadurch erzielten Ergebnisse.
- dd) Die empfangende Stelle hat den Betroffenen über die Datenerhebung bei der übermittelnden Stelle zu informieren; es sei denn, dass die Daten ohne Ersuchen übermittelt wurden. Die Information kann unterbleiben, soweit und solange eine Abwägung ergibt, dass das öffentliche Interesse an dem Unterbleiben der Information gegenüber dem Informationsinteresse des Betroffenen überwiegt.
- ee) Dem Betroffenen ist auf Antrag über die zu seiner Person übermittelten Daten sowie über den vorgesehenen Verwendungszweck Auskunft zu erteilen. Buchstabe dd Satz 2 gilt entsprechend.
- ff) Wird jemand im Zusammenhang mit Übermittlungen im Rahmen des Datenaustauschs nach diesem Abkommen rechtswidrig geschädigt, haftet ihm hierfür die empfangende Stelle nach Maßgabe ihres innerstaatlichen Rechts. Sie kann sich im Verhältnis zum Geschädigten zu ihrer Entlastung nicht darauf berufen, dass der Schaden durch den übermittelnden Staat verursacht worden ist.

- gg) Die übermittelnde und die empfangende Stelle sind verpflichtet, die Übermittlung und den Empfang von personenbezogenen Daten gemäß ihrem innerstaatlichen Recht aktenkundig zu machen.
- hh) Soweit das für die übermittelnde Stelle geltende innerstaatliche Recht in Bezug auf die übermittelten personenbezogenen Daten besondere Löschungsvorschriften vorsieht, weist diese Stelle die empfangende Stelle darauf hin. In jedem Fall sind die übermittelten personenbezogenen Daten zu löschen, sobald sie für den Zweck, für den sie übermittelt worden sind, nicht mehr erforderlich sind.
- ii) Die übermittelnde und die empfangende Stelle sind verpflichtet, die übermittelten personenbezogenen Daten gemäß ihrem innerstaatlichen Recht wirksam gegen unbefugten Zugang, unbefugte Veränderung und unbefugte Bekanntgabe zu schützen.

10. Zur Quellenbesteuerung:

Steuervergünstigungen, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person vom anderen Vertragsstaat nach diesem Abkommen gewährt werden, können von der Vorlage einer von den Steuerbehörden des erstgenannten Staates ausgestellten Ansässigkeitsbescheinigung abhängig gemacht werden.

ג) הסוכנות המקבלת, לפי בקשה, תודיע לסוכנות המוסרת על בסיס של כל מקרה לגופו במטרה לעדכן את האדם הנוגע בדבר בנוגע לשימוש בנתונים שנמסרו ולתוצאות שהושגו באמצעותם.

דד) הסוכנות המקבלת תודיע לאדם הנוגע בדבר על איסוף הנתונים ע"י הסוכנות המוסרת, אלא אם כן הנתונים נמסרו באופן ספונטני. אין צורך לעדכן את האדם הנוגע בדבר, אם וכל עוד באיזון נראה כי העניין הציבורי באי-עדכון גובר על זכותו להיות מעודכן.

הה) עם בקשה יעודכן האדם הנוגע בדבר בנתונים שנמסרו המתייחסים אליו ובשימוש שייעשה בנתונים האמורים. המשפט השני בס"ק דד) יחול בהתאמה.

וו) הסוכנות המקבלת תישא באחריות לפי הדינים הפנימיים שלה ביחס לכל אדם שנגרם לו נזק שלא כדין בויקה למסירת נתונים בהתאם לחילופי הנתונים לפי הסכם זה. בויקה לאדם הניזוק, הסוכנות המקבלת איננה רשאית לטעון לזכותה כי הנזק נגרם ע"י הסוכנות המוסרת.

זז) הסוכנויות המוסרות והמקבלת יהיו מחויבות לשמור תיעוד רשמי של המסירה והקבלה של נתונים אישיים בהתאם לדינים הפנימיים שלהם.

חח) כאשר הדין הפנימי של הסוכנות המוסרת מכיל הוראות מיוחדות בדבר מחיקה של נתונים אישיים שנמסרו, סוכנות זו תודיע לסוכנות המקבלת בהתאם. בכל מקרה, נתונים אישיים שנמסרו יימחקו ברגע שאינם דרושים יותר למטרה שלשמה נמסרו.

טט) הסוכנויות המוסרות והמקבלת יהיו מחויבות לנקוט אמצעים יעילים להגנה על נתונים אישיים שנמסרו כנגד גישה לא מאושרת, שינוי לא מאושר או גילוי לא מאושר בהתאם לדינים הפנימיים שלהן.

10. בהתייחס למיסוי במקור :

פטור הניתן לפי הוראות הסכם זה לתושב מדינה מתקשרת ע"י המדינה המתקשרת האחרת ניתן להתנות בהצגת תעודת תושבות שהנפיקו רשויות המס של המדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה.

הקשור לרווחי הלווה ("partiarisches Darlehen") או מאגרות חוב המשתתפות ברווחים ("Gewinnobligationen") כמשמעותו בחוק המס של גרמניה; וכן

(ב) ניתנים לניכוי בקביעת רווחי החייב מההכנסה האמורה.

6. בהתייחס לסעיף 13 ס"ק 6 (רווחי הון):

במקרה של מיסוי שונה בהתאם לדין הפנימי של המדינות המתקשרות, הרשויות המוסמכות, בנוהל הסכמה הדדית, יראו בערך השוק ההוגן של הרכוש במועד שינוי מקום התושבות כקובע.

7. בהתייחס לסעיף 16 ס"ק 3 (אמנים וספורטאים):

מובן כי ארגון צדקה הוא ארגון בהתאם לפרק 51 של הקוד הפיסקלי הגרמני ושמוסד ללא מטרות רווח הוא מוסד בהתאם לסעיף 29(2) של פקודת מס ההכנסה הישראלית.

8. בהתייחס לסעיף 23 (אי-אפליה):

אם הסכם בדבר מניעת כפל מס או פרוטוקול המתקן הסכם כאמור נחתם אחרי חתימתו של הסכם זה בין ישראל לבין מדינה שלישית וההסכם מכיל ס"ק הזחה לס"ק 6 בסעיף 24 לאמנת הדגם בענייני מיסים של OECD משנת 2008 בדבר הכנסה והון, ס"ק כאמור יחול מאליהו, כאילו היה כלול בהסכם זה, בתוקף החל מהתאריך שבו נכנסו לתוקף הוראות ההסכם האחר או שבו נכנס הסכם זה לתוקף, לפי המאוחר יותר.

9. בהתייחס לסעיף 25 (חילופי מידע):

(א) אם הסכם בדבר מניעת מיסוי כפל או פרוטוקול המתקן הסכם כאמור נחתם אחרי חתימתו של הסכם זה בין ישראל לבין מדינה שלישית וההסכם מכיל ס"ק הזחה לס"ק 1 בסעיף 26 לאמנת הדגם בענייני מיסים של OECD משנת 2008 בדבר הכנסה והון, ס"ק כאמור יחול מאליהו, כאילו היה כלול בהסכם זה, בתוקף החל מהתאריך שבו נכנסו לתוקף הוראות ההסכם האחר או שבו נכנס הסכם זה לתוקף, לפי המאוחר יותר.

(ב) במידה שנמסרים נתונים אישיים לפי סעיף 25, יחולו ההוראות הנוספות הבאות:

(א) על אף הוראות ס"ק 2 לסעיף 25, ניתן להשתמש במידע למטרות אחרות, אם לפי הדין של שתי המדינות המתקשרות ניתן להשתמש בו למטרות אחרות אלה, והרשות המוסמכת של המדינה המוסרת הסכימה לשימוש זה.

(ב) הסוכנות המוסרת תהיה מחויבת להבטיח כי הנתונים שיימסרו הם מדויקים ואת הזיקה החזויה שלהם כמשמעותו במשפט הראשון של ס"ק 1 לסעיף 25, ושהם יחסיים למטרה שלשמה הם נמסרים. לנתונים יש שייכות חזויה אם במקרה הממשי הנדון קיימת אפשרות רצינית שלמדינה המתקשרת האחרת יש זכות למס ואין כל עדות לכך, שהנתונים כבר ידועים לרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת האחרת, או שלרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת האחרת ייוודע על יעד המס ללא המידע. אם עולה כי נמסרו נתונים לא מדויקים או נתונים שלא היו צריכים להימסר, תימסר על כך הודעה לסוכנות המקבלת ללא דיחוי. סוכנות זו תהיה מחויבת לתקן או למחוק נתונים כאמור ללא דיחוי. אם נמסרו נתונים באופן ספונטני, הסוכנות המקבלת תבדוק ללא דיחוי אם הנתונים דרושים למטרה שלשמה נמסרו; אותה סוכנות תמחק מיד כל נתון שאינו דרוש.

פרוטוקול

להסכם בין הרפובליקה הפדרלית של גרמניה לבין מדינת ישראל

בדבר

מניעת מסי כפל ומניעת התחמקות ממסים בזיקה למסים על הכנסה ועל הון שנחתם בתאריך

21/8/2014

הרפובליקה הפדרלית של גרמניה ומדינת ישראל, נוסף על ההסכם מתאריך 21/8/2014 בדבר מניעת מסי כפל ומניעת התחמקות ממסים בזיקה למסים על הכנסה ועל הון, הסכימו על ההוראות הבאות, אשר יהיו חלק בלתי נפרד מההסכם האמור.

1. בהתייחס לתת-ס"א (א ו-ב) לס"ק 1 לסעיף 3 (הגדרות כלליות):

לשם החלת תת-ס"א (א ו-ב) לס"ק 1 לסעיף 3, המדינות המתקשרות מסכימות לממש זכויות ריבוניות וסמכות שיפוט בים הטריטוריאלי ובאזור הצמוד, באזור הכלכלי הבלעדי ובמדף היבשתי בהתאם להוראות חלקים II, V ו-VI של אמנת האומות המאוחדות בדבר משפט היס מ-10 בדצמבר 1982 ללא כל קשר לשאלה אם הן מדינה שהיא צד לאמנה זו אם לאו.

2. בהתייחס למונח "לאנד":

המונח "לאנד" משמעותו מדינה גרמנית בהתאם לחוק היסוד של הרפובליקה הפדרלית של גרמניה.

3. בהתייחס לסעיף 7 (רווחי עסקים):

(א) מקום שמיזם של מדינה מתקשרת מוכר טובין או סחורה או מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, רווחי אותו מוסד קבע לא ייקבעו על בסיס הסכום הכולל שהתקבל ממנו ע"י המיזם אלא רק על בסיס הסכום המיוחס לפעילות באופן ממשי של מוסד הקבע לגבי המכירות או העסקים כאמור.

(ב) במקרה של חוזים, בעיקר ביחס לסקר, אספקה, התקנה או בנייה של ציוד או אתר תעשייתיים, מסחריים או מדעיים, או של עבודות ציבוריות, מקום שלמיזם יש מוסד קבע במדינה המתקשרת האחרת, לא ייקבעו רווחי מוסד הקבע האמור על בסיס הסכום הכולל של החוזה, אלא רק על בסיס החלק מהחוזה המתבצע באופן ממשי ע"י מוסד הקבע במדינה המתקשרת שבה הוא נמצא. רווחים הנצמחים מאספקת טובין לאותו מוסד קבע או רווחים הקשורים לאותו חלק מהחוזה המתבצע במדינה המתקשרת שבה נמצא המשרד הראשי של המיזם יהיו חייבים במס רק באותה מדינה.

4. בהתייחס לסעיף 10 (דיבידנדים):

מובן כי המונח "דיבידנדים" כולל גם חלוקות על תעודות של קרן השקעות.

5. בהתייחס לסעיפים 10 (דיבידנדים) ו-11 (ריבית):

על אף הוראות סעיפים 10 ו-11 להסכם זה, ניתן לחייב במס דיבידנדים וריבית במדינות המתקשרות שבהן הם נצמחים, ובהתאם לדין של אותה מדינה, אם הם:

(א) נצמחים מזכויות או מתביעות חוב הנושאים זכות להשתתף ברווחים, כולל הכנסה הנצמחת לשותף שקט ("stiller Gesellschafter") מהשתתפותו ככזה, או מהלוואה עם שיעור ריבית

2. ההסכם ייכנס לתוקף בתאריך חילופי מסמכי האשרור ולהוראותיו יהיה תוקף בשתי המדינות המתקשרות:

(א) במקרה של מסים המנוכים במקור, ביחס לסכומים ששולמו ביום הראשון של חודש ינואר של שנת הלוח שאחרי השנה שבה נכנס ההסכם לתוקף, או אחרי יום זה;

(ב) במקרה של מסים אחרים, ביחס למסים שהוטלו לפרקי זמן המתחילים ביום הראשון של חודש ינואר של שנת הלוח שאחרי השנה שבה נכנס ההסכם לתוקף, או אחרי יום זה;

(ג) ביחס לחילופי מידע לפי סעיף 25, מהיום הראשון של חודש ינואר של שנת הלוח שאחרי השנה שבה נכנס ההסכם לתוקף.

3. עם כניסתו לתוקף של הסכם זה יפוג תוקף האמנה בין ממשלת הרפובליקה הפדרלית של גרמניה לבין ממשלת מדינת ישראל בדבר מניעת מסי כפל לגבי מסים על הכנסה ול-Gewerbesteuer (מס סחר) שנחתם ב-9 ביולי 1962 והיא תחדל להיות בתוקף לגבי מסים כלשהם הכפופים להסכם זה לפי סעיף 2.

סעיף 30
סיום

הסכם זה ימשיך להיות בתוקף לפרק זמן בלתי מוגבל אולם כל מדינה מתקשרת, ביום השלושים ביוני של כל שנת לוח המתחילה אחרי תום פרק זמן של חמש שנים מתאריך כניסתו לתוקף, או לפני יום זה, רשאית למסור למדינה המתקשרת האחרת, בצנורות הדיפלומטיים, הודעה בכתב על סיום, ובמקרה כאמור, יחדל ההסכם להיות בתוקף:

(א) במקרה של מסים המנוכים במקור, ביחס לסכומים ששולמו ביום הראשון של חודש ינואר של שנת הלוח שאחרי השנה שבה נמסרה ההודעה על הסיום, או אחרי יום זה;

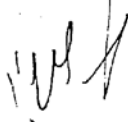
(ב) במקרה של מסים אחרים, ביחס למסים שהוטלו לפרקי זמן המתחילים ביום הראשון של חודש ינואר של שנת הלוח שאחרי השנה שבה נמסרה ההודעה על הסיום, או אחרי יום זה;

(ג) ביחס לחילופי מידע לפי סעיף 25, מהיום הראשון של חודש ינואר של שנת הלוח שאחרי השנה שבה נמסרה ההודעה על הסיום.

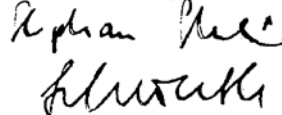
תאריך קבלת ההודעה האמורה ע"י המדינה המתקשרת האחרת יהיה המכריע בקביעת המועד הסופי.

נעשה ב ברלין ביום כ"ה ב אב 3864, שהוא 21/8/2014 בשני עותקי מקור, כל אחד בשפות גרמנית, עברית ואנגלית, ולכל שלושת הנוסחים דין מקור שווה. במקרה של שוני או הבדל פרשנות בין הנוסחים הגרמני והעברי, יכריע הנוסח האנגלי.

בשם מדינת ישראל

בשם הרפובליקה הפדרלית של גרמניה

ב) לספק מידע שאינו בר השגה לפי הדינים או במהלך הדברים הרגיל של המינהל באותה מדינה מתקשרת או במדינה המתקשרת האחרת;

ג) לספק מידע העשוי לגלות סוד מסחרי, עסקי, תעשייתי או מקצועי, או תהליך מסחרי, או מידע, אשר גילויים עשוי לעמוד בסתירה לתקנת הציבור (הסדר הציבורי).

4. אם מדינה מתקשרת מבקשת מידע בהתאם לסעיף זה, המדינה המתקשרת האחרת תשתמש באמצעי איסוף המידע שלה, כדי להשיג את המידע המבוקש, גם אם אותה מדינה אחרת איננה זקוקה למידע האמור למטרות המס שלה. ההתחייבות הכלולה במשפט הקודם כפופה למגבלות ס"ק 3, אך בשום מקרה לא יתפרשו מגבלות כאמור כמתירות למדינה מתקשרת לסרב לספק מידע אך ורק מפני שאין לה כל עניין פנימי במידע האמור.

5. בשום מקרה לא יתפרשו הוראות ס"ק 3 כמתירות למדינה מתקשרת לסרב לספק מידע אך ורק מפני שהמידע נמצא בידי בנק, מוסד פיננסי אחר, נציג או אדם המשמש בתפקיד של סוכן או נאמן או מפני שהוא מתייחס לאינטרסים של בעלות באדם.

סעיף 26 הגבלת הטבות

1. הסכם זה לא יתפרש כאילו משמעותו היא שמדינה מתקשרת מנועה מלהחיל את הוראות החוק הפנימיות שלה על מניעת השתמטות ממס או התחמקות ממס. אם ההוראות הנייל מובילות לכפל מס, הרשויות המוסמכות תיוועצנה זו בזו בהתאם לס"ק 3 בסעיף 24 בדבר הדרך למנוע כפל מס.

2. ההטבות לפי הסכם זה לא תהיינה זמינות, מקום שהמטרה העיקרית להתקשרות בעסקאות או בהסדרים מסוימים הייתה להבטיח מעמד נוח יותר בענייני מס והשגת יחס נוח יותר זה עומדת בסתירה ליעד ולמטרה של ההוראות הנוגעות בדבר

סעיף 27 חברי משלחות דיפלומטיות ונציגויות קונסולריות

אין בהסכם זה דבר שיפגע בזכויות היתר הפיסקליות של חברי משלחות דיפלומטיות או נציגויות קונסולריות לפי הכללים הכלליים של המשפט הבינלאומי או לפי הוראות שבהסכמים מיוחדים.

סעיף 28 פרוטוקול

הפרוטוקול המצורף יהיה חלק בלתי נפרד מהסכם זה.

סעיף 29 כניסה לתוקף

1. הסכם זה יאושר; מסמכי האשרור יחולפו בהקדם האפשרי.

המתקשרת האחרת הטבות אישיות, הקלות והנחות כלשהן למטרות מס, שהיא מעניקה רק כתושביה- שלה מסיבות של מעמד אזרחי או חובות משפחה.

6. הוראות סעיף זה יחולו על מסים המכוסים בסעיף 2 להסכם זה.

סעיף 24 נוהל הסכמה הדדית

1. מקום שאדם סבור שהפעולות של אחת המדינות המתקשרות, או שתיהן, גורמות או עתידות לגרום לו חיוב במס שלא בהתאם להסכם זה, הוא רשאי, בלי שים לב לתרופות הנתונות לו לפי דינייהן הפנימיים של מדינות אלה, להביא את עניינו בפני הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת שהוא תושבה או, אם המקרה בא בגדר ס"ק 1 לסעיף 23, של המדינה המתקשרת שהוא אזרח. יש להביא את העניין בתוך שלוש שנים מההודעה הראשונה על הפעולה שהביאה לידי חיוב במס שלא בהתאם להוראות ההסכם.

2. הרשות המוסמכת תשתדל, אם ההתנגדות נראית לה מוצדקת, ואם אין באפשרותה להגיע לפתרון מספק בעצמה, ליישב את העניין בהסכמה הדדית עם הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת האחרת, במגמה למנוע חיוב במס שלא בהתאם להסכם. כל הסכם שיושג, ייושם על אף כל מגבלת זמן שבדין הפנימי של המדינות המתקשרות.

3. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות ישתדלו ליישב בהסכמה הדדית כל קושי או ספק בדבר פרשנותו או החלתו של ההסכם. הן רשאיות גם להיוועץ יחדיו לשם מניעת מסי כפל במקרים שלגביהם אין הוראה בהסכם זה.

4. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות רשאיות להתקשר במישרין זו עם זו, כולל באמצעות ועדה משותפת המורכבת מעצמן או מנציגיהן, למטרות השגת הסכם כמשמעותו בס"ק הקודמים.

סעיף 25 חילופי מידע

1. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יחליפו ביניהן מידע ככל שיראה נוגע לעניין ביצוע הוראותיו של הסכם זה או לניהול או לאכיפה של החוקים הפנימיים שעניינם מסים המכוסים ע"י הסכם זה המוטלים ע"י המדינות המתקשרות, או "לאנד" או יחידת. משנה מדינית או רשות מקומית שלהן, במידה שהחיוב במס לפיהם אינו מנוגד להסכם. חילופי המידע אינם מוגבלים ע"י סעיף 1.

2. כל מידע שקיבלה מדינה מתקשרת לפי ס"ק 1, יראו אותו כסודי, באותו אופן כמו מידע שהתקבל לפי הדינים הפנימיים של אותה מדינה, ויגלו אותו רק לבני אדם או לרשויות (לרבות בתי משפט וגופים מינהליים) המעורבים בשומתם או בגבייתם של המסים הנדונים בהסכם זה, באכיפתם, בהעמדה לדין בשלהם, בהכרעה בערעורים בקשר למסים מכל סוג ותיאור, או בפיקוח על הנ"ל. בני האדם או הרשויות האמורים ישתמשו במידע רק למטרות האמורות. הם יהיו רשאים, לחשוף את המידע בהליכי בימ"ש ציבורי או בהחלטות שיפוטיות.

3. בשום מקרה אין לפרש את הוראות ס"ק 1 ו-2 כמטילות על מדינה מתקשרת את החובה:

(א) לנקוט באמצעים מנהליים לאספקת מידע המנוגדים לחוקים ולנוהג המנהלי של אותה מדינה מתקשרת או של המדינה המתקשרת האחרת;

אא) אם במדינות המתקשרות פריטי הכנסה או הון מושמים לפי הוראות שונות של הסכם זה או מיוחסים לבני אדם שונים (להוציא בהתאם לסעיף 9) ולא ניתן ליישב סתירה זו בנוהל לפי ס"ק 3 לסעיף 24 ואם כתוצאה מהבדל זה בהשמה או בייחוס ההכנסה או ההון הנוגעים בדבר יישארו בלתי חייבים במס או חייבים במס בשיעור נמוך יותר מאשר ללא סתירה זו; או

בב) אם אחרי התייעצות נאותה עם הרשות המוסמכת של ישראל, תודיע גרמניה לישראל בצניעות דיפלומטיים על פריטי ההכנסה האחרים שעליהם היא מתכוונת להחיל את הוראות תת-ס"ק ב). כי אז יימנעו מסי כפל על ההכנסה שהודיעו עליה ע"י התרת זיכוי מהיום הראשון של שנת הלוח, שאחרי זו שבה נמסרה ההודעה.

2. במקרה של תושב ישראל המס ייקבע כלהלן:

א) מקום שתושב ישראל מפיק הכנסה אשר, בהתאם להוראות הסכם זה, ניתן לחייב במס בגרמניה, תתיר ישראל (בכפוף לדיני ישראל בנוגע להתרת זיכוי על מסי חוץ, אשר לא ישפיעו על העיקרון הכללי הכלול בס"ק זה) כניכוי מהמס על הכנסתו של אותו תושב, סכום השווה למס ההכנסה ששולם עליה בגרמניה.

ב) אולם ניכויים כאמור לא יעלו על אותו חלק ממס ההכנסה, כפי שחושב לפני מתן הניכוי, אשר ניתן לייחס להכנסה שניתן לחייב במס בגרמניה.

סעיף 23 אי-אפליה

1. אזרחי מדינה מתקשרת לא יהיו כפופים במדינה המתקשרת האחרת לכל מס או לכל דרישה הקשורה במסים, השונים או מכבידים יותר מהמסים ומהדרישות הקשורות בהם, שאזרחי אותה מדינה מתקשרת אחרת כפופים להם, או עלולים להיות כפופים להם באותן נסיבות, בעיקר בזיקה לתושבות. על אף הוראות סעיף 1, הוראה זו תחול גם על בני אדם שאינם תושבי אחת המדינות המתקשרות או שתייהן.

2. המס על מוסד קבע שיש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת לא יוטל באותה מדינה אחרת בצורה פחות נוחה מהמס המוטל על מיזמים של אותה מדינה אחרת העוסקים באותן פעילויות.

3. למעט מקום שחלות הוראות ס"ק 1 לסעיף 9, ס"ק 7 לסעיף 11 או ס"ק 4 לסעיף 12, ריבית, תמלוגים, ותשלומים אחרים שמשלם מיזם של מדינה מתקשרת לתושב של המדינה המתקשרת האחרת, יהיו לעניין קביעת הרווחים החייבים במס של מיזם כאמור, ניתנים לניכוי לפי אותם תנאים כאילו שולמו לתושב של המדינה הנזכרת ראשונה. באופן דומה, כל חוב של מיזם של מדינה מתקשרת לתושב של המדינה המתקשרת האחרת, לעניין קביעת ההון החייב במס של אותו מיזם, יהיה בר ניכוי לפי אותם התנאים כאילו הובטח בחוזה לתושב המדינה הנזכרת ראשונה.

4. מיזמים של מדינה מתקשרת, שהבעלות או השליטה על הונם נתונה באופן מלא או חלקי, במישרין או בעקיפין, בידי תושב אחד או יותר של המדינה המתקשרת האחרת, לא יהיו כפופים במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה לכל מס או לכל דרישה הקשורה במיסים, השונים או מכבידים יותר מהמסים ומהדרישות הקשורות בהם שמיזמים דומים אחרים של המדינה הנזכרת ראשונה כפופים או עשויים להיות כפופים להם.

5. אין בסעיף זה דבר שיתפרש כמחייב מדינה מתקשרת להעניק ליחידים שהם תושבי המדינה

סעיף 22
ביטול מסי כפל במדינת התושבות

1. במקרה של תושב גרמניה המס ייקבע כלהלן:

(א) אם לא הותר זיכוי מס זר לפי ס"ק ב), כל פריט הכנסה הנצמח בישראל וכל פריט הון המצוי בישראל אשר, בהתאם להסכם זה, ניתן לחייב במס בישראל, יהיו פטורים מבסיס השומה של המס הגרמני.

במקרה של פריטי הכנסה מדיבידנדים, ההוראה הקודמת תחול רק על דיבידנדים כפי ששולמו לחברה (לא כולל שותפויות) שהיא תושבת גרמניה ע"י חברה שהיא תושבת ישראל, אשר לפחות 10 אחוזים מהונה נמצאים בבעלות ישירה של החברה הגרמנית ואשר לא גוכו בעת קביעת רווחי החברה המחלקת את הדיבידנדים הללו.

כל החזקת מניות שהדיבידנדים עליהן, לו שולמו, היו פטורים בהתאם למשפטים הקודמים, תהיה פטורה מבסיס שומה על הון.

(ב) בכפוף להוראות חוק המס הגרמני ביחס לזיכוי על מס זר, המס הישראלי ששולם לפי דיני ישראל ובהתאם להסכם זה יותר כזיכוי כנגד מס גרמני ששולם על הכנסה החייבת בתשלום ביחס לפריטים הבאים של הכנסה:

(א) דיבידנדים שלא טופלו בת-ס"ק א) וחלוקות שביצעה חברה להשקעות במקרקעין;

(ב) ריבית;

(ג) תמלוגים;

(ד) פריטי הכנסה שניתן לחייב במס בישראל בהתאם לס"ק 2 לסעיף 13;

(ה) שכר דירקטורים;

(ו) פריטי הכנסה שניתן לחייב במס בהתאם לסעיף 16.

(א) הוראות תת-ס"ק ב) יחולו במקום הוראות תת-ס"ק א) על פריטי הכנסה כמוגדר בסעיפים 7 ו-10 ועל הנכסים שמהם נצמחת ההכנסה האמורה, אם תושב גרמניה אינו מוכיח כי ההכנסה בריטו של מוסד הקבע בשנת העסקים, שבה מומש הרווח או של החברה תושבת ישראל בשנת העסקים שלגביה שולמו הדיבידנדים, נצמחה אך ורק או כמעט אך ורק מפעילויות כמשמעותו במס' 1 עד 6 לס"ק 1 לפרק 8 של החוק הגרמני בדבר קשרי מס חיצוניים (Ausßensteuergesetz); הני"ל יחול על מקרקעין המשמשים מוסד קבע ועל הכנסה ממקרקעין אלה של מוסד הקבע (ס"ק 4 לסעיף 6) ועל רווחים מהעברת מקרקעין אלה (ס"ק 1 לסעיף 13) ועל מיטלטלין המהווים חלק מהרכוש העסקי של מוסד הקבע (ס"ק 3 לסעיף 13).

(ד) אולם גרמניה שומרת על הזכות להביא בחשבון בקביעת שיעור המס שלה את פריטי ההכנסה וההון אשר לפי הוראות הסכם זה הנם פטורים ממס גרמני.

(ה) על אף הוראות תת-ס"ק א), כפל מס יימנע ע"י התרת זיכוי מס כמפורט בתת-ס"ק ב)

סעיף 19

מרצים, מורים וסטודנטים אורחים

1. יחיד המבקר במדינה מתקשרת בהזמנת אותה מדינה, או אוניברסיטה, מכללה, בית ספר, מוזיאון או מוסד תרבותי אחר של אותה מדינה, או במסגרת תכנית רשמית של קשרי גומלין תרבותיים לתקופה שאיננה עולה על שנתיים, אך ורק למטרות הוראה, מתן הרצאות או עיסוק במחקר במוסד האמור, ואשר הנו, או היה מיד לפני ביקור זה תושב של המדינה המתקשרת האחרת, יהיה פטור ממס במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה על הגמול מהפעילות האמורה, ובלבד שהגמול האמור נצמח לו ממקורות שמחוץ לאותה מדינה.

2. תשלומים שסטודנט או חניך עסקי, שהינו או היה מיד לפני ביקורו במדינה מתקשרת תושב של המדינה המתקשרת האחרת, והוא שוהה במדינה הנזכרת ראשונה רק למטרות חינוכו או הכשרתו. מקבל למטרות קיומו, חינוכו או הכשרתו לא יהיו חייבים במס באותה מדינה, בתנאי שהתשלומים האמורים נצמחו ממקורות שמחוץ לאותה מדינה.

סעיף 20

הכנסה אחרת

1. פריטי הכנסה של תושב מדינה מתקשרת, באשר הם נצמחים, אשר לא טופלו בסעיפים הקודמים של הסכם זה, יהיו חייבים במס רק באותה מדינה.

2. הוראות ס"ק 1 לא יחולו על הכנסה, שאינה הכנסה ממקרקעין כהגדרתה בס"ק 2 לסעיף 6, אם מקבל ההכנסה האמורה, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה מתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא בה, והזכות או הרכוש שביחס אליהם משולמת ההכנסה קשורים בפועל לאותו מוסד קבע. במקרה זה יחולו הוראות סעיף 7.

סעיף 21

הון

1. הון המיוצג ע"י מקרקעין הנזכרים בסעיף 6, שהנם בבעלותו של תושב מדינה מתקשרת והנמצאים במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבו במס באותה מדינה אחרת.

2. הון המיוצג ע"י מיטלטלין המהווים חלק מנכסי העסק של מוסד קבע שיש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבו במס באותה מדינה אחרת.

3. הון המיוצג ע"י ספינות וכלי טיס המופעלים בתעבורה בין-לאומית, וע"י מיטלטלין השייכים להפעלת ספינות וכלי טיס, יהיה חייב במס רק במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום הניהול הממשי של המיזם.

4. כל הרכיבים האחרים של הון של תושב מדינה מתקשרת יהיו חייבים במס רק באותה מדינה.

זמן קבוע או לפרקי זמן הניתנים לקביעה, בכפוף להתחייבות לבצע את התשלומים בתמורה לפיצוי מלא ונאות בכסף או בשווה כסף.

סעיף 18 שירות ממשלתי

1.

א) משכורות, שכר עבודה וגמול דומה אחר, למעט קיצבה, ששולמו בידי מדינה מתקשרת, "לאנד" יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה, ליחיד, בעד שירותים שניתנו לאותה מדינה, "לאנד", יחידת משנה מדינית או רשות מקומית, יהיו חייבים במס רק באותה מדינה.

ב) ואולם, ניתן לחייב במס משכורות, שכר עבודה וגמול אחר כאמור יהיו חייבים במס רק במדינה המתקשרת האחרת אם השירותים ניתנים באותה מדינה והיחיד הוא תושב אותה מדינה, והוא:

אא) אזרח של אותה מדינה; או

בב) לא היה לתושב של אותה מדינה אך ורק לשם מתן השירותים.

2.

א) כל קצבה המשולמת בידי מדינה מתקשרת, "לאנד", יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה, או מתוך קרנות שנוצרו על ידן, ליחיד, בעד שירותים שניתנו לאותה מדינה, "לאנד", יחידת משנה מדינית או רשות מקומית, תהיה חייבת במס רק באותה מדינה.

ב) ואולם ניתן יהיה לחייב במס קצבה כזו רק במדינה המתקשרת האחרת אם היחיד הוא תושב ואזרח של אותה מדינה.

3. הוראות סעיפים 14, 15, 16 ו-17 יחולו על משכורות, שכר עבודה וגמול דומה אחר ועל קצבאות, בעד שירותים שניתנו בקשר עם עסק המתנהל בידי מדינה מתקשרת, "לאנד" יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה.

4. הוראות ס"ק 1 ו-2 יחולו גם על משכורות, שכר עבודה וגמול דומה אחר ועל קצבאות, ששולמו ליחידים ביחס לשירותים שניתנו למכון גתה, לשירות הגרמני לקשרי גומלין אקדמיים ("Deutscher Akademischer Austauschdienst" או לכל מוסד דומה אחר שהוסכם הדדית ע"י המדינות המתקשרות. אם גמול כאמור לא חויב במס במדינה שבה הוקם המוסד, יחולו הוראות סעיף 14

5. הוראות ס"ק 1 ו-2 יחולו גם על משכורות, שכר עבודה וגמול דומה אחר, ועל קצבאות, ששולמו ליחידים ע"י "איגוד לשכות התעשייה והמסחר לקידום קשרי חוץ כלכליים באמצעות רשת לשכות המסחר הזרות" (IHK-Verband zur Förderung der Außenwirtschaft durch das AHK-Netz), ביחס לשירותים שניתנו ל"לשכת התעשייה והמסחר ישראל-גרמניה", אם הגמול הנ"ל ממומן בשלמותו מקרנות ציבוריות.

ג) הנושא בנטל תשלום הגמול אינו מוסד קבע שיש למעביד במדינה המתקשרת האחרת.

3. על אף ההוראות הקודמות של סעיף זה, גמול המופק ביחס לעבודה שבוצעה על סיפון אונייה או כלי טיס המופעלים בתעבורה בינלאומית, ניתן לחייב במס במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום הניהול הממשי של המיזם המפעיל את האונייה או כלי הטיס.

סעיף 15

שכר חברי הנהלה

שכר חברי הנהלה ותשלומים דומים אחרים שהפיק תושב מדינה מתקשרת בתוקף תפקידו כחבר מועצת המנהלים של חברה, שהיא תושבת המדינה רמתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.

סעיף 16

אמנים וספורטאים

1. על אף הוראות סעיפים 7 ו-14, הכנסה שהפיק תושב מדינה מתקשרת כבדרן, כגון אמן תיאטרון, קולנוע, רדיו או טלוויזיה, או כמוסיקאי, או כספורטאי, מפעילויותיו האישיות בתור שכזה, שבוצעו במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה במס באותה מדינה אחרת.

2. מקום שהכנסה ביחס לפעילויות אישיות שבוצעו בידי בדרן או ספורטאי בתור שכזה נצמחה לא לאותו בדרן או ספורטאי עצמו אלא לאדם אחר, ניתן לחייב הכנסה זו במס, על אף הוראות סעיפים 7 ו-14, במדינה המתקשרת שבה מבוצעות פעילויותיו של הדרן או הספורטאי.

3. ס"ק 1 ו-2 לא יחולו על הכנסה הנצמחת מביצוע פעילויות ע"י אמנים או ספורטאים במדינה מתקשרת אם הביקור באותה מדינה ממומן כולו, או בחלקו העיקרי, ע"י קרנות ציבוריות של המדינה האחרת, "לאנד", או יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה, או ע"י ארגון המוכר במדינה האחרת כארגון צדקה או כמוסד ללא מטרות רווח ואינו תושב של המדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה. במקרה האמור ניתן לחייב את ההכנסה במס רק במדינה המתקשרת שהיחיד הוא תושבה.

סעיף 17

קיצבאות, אנונות ותשלומים דומים

1. בכפוף להוראות ס"ק 2 לסעיף 18, קצבאות ותשלומים דומים אחרים או אנונות המשולמים לתושב מדינה מתקשרת ע"י תושב המדינה המתקשרת האחרת, יהיו חייבים במס רק במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה.

2. על אף הוראות ס"ק 1, תשלומים שקיבל יחיד שהוא תושב מדינה מתקשרת מביטוח סוציאלי חובה של המדינה המתקשרת האחרת, יהיו חייבים במס רק באותה מדינה אחרת.

3. על אף הוראות ס"ק 1, תשלומים חוזרים או בלתי חוזרים של אחת המדינות המתקשרות או יחידת משנה מדינית שלה לאדם שהוא תושב המדינה המתקשרת האחרת כפיצוי על רדיפה פוליטית או על פגיעה או נזק שנגרמו כתוצאה ממלחמה (כולל תשלומי פיצויים) או שירות צבאי או אזרחי חלופי או פשע, חיסון או אירוע דומה אחר, לא יהיו חייבים במס בשתי המדינות המתקשרות.

4. המונח "אנונות" פירושו סכומים שונים המשתלמים מעת לעת בזמנים קבועים, לכל החיים או לפרק

מן המדינות המתקשרות, תוך התחשבות נאותה בשאר הוראותיו של הסכם זה.

סעיף 13

רווחי הון

1. רווחים שהפיק תושב של מדינה מתקשרת מהעברת מקרקעין הנוכרים בסעיף 6 והנמצאים במדינה המתקשרת האחרת ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.
2. רווחים שהפיק תושב מדינה מתקשרת מהעברת מניות וזכויות דומות שיותר מ-50 אחוזים מערך נובעים, במישרין או בעקיפין, ממקרקעין הנמצאים במדינה המתקשרת האחרת, ניתן למסותם באותה מדינה אחרת.
3. רווחים מהעברת מיטלטלין המהווים חלק מנכסי העסק של מוסד קבע, אשר יש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת, כולל רווחים כאמור מהעברת מוסד קבע כאמור (לבדו או עם כל המיזם), ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.
4. רווחים מהעברת אוניות או כלי טיס המופעלים בתעבורה בינלאומית או מיטלטלין השייכים להפעלת אוניות או כלי טיס כאמור, יהיו חייבים במס רק במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום הניחול הממשי של המיזם.
5. רווחים מהעברת כל נכס, זולת אלה הנוכרים בס"ק 1 עד 4, יהיו חייבים במס רק במדינה המתקשרת שהמעביר הוא תושבה, אם אותו תושב הוא הבעלים ביושר של רווחי הון כאמור.
6. מקום שאדם היה תושב מדינה מתקשרת והפך לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ס"ק 5 לא ימנע מהמדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה למסות לפי הדין הפנימי שלה את רווחי ההון המצטברים המיוחסים לרכושו של אותו אדם במועד החלפת מקום המושב. במקרה של העברה עתידית של רכוש כאמור, רווחי הון המצטברים, המיוחסים לרכוש כאמור עד למועד החלפת מקום המושב, לא יהיו חייבים במס במדינה המתקשרת האחרת.

סעיף 14

הכנסה מתעסוקה

1. בכפוף להוראות סעיפים 15 עד 18, משכורות, שכר עבודה וגמול דומה אחר שהופקו על ידי תושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה, יהיו חייבים במס רק באותה מדינה, אלא אם כן העבודה מבוצעת במדינה המתקשרת האחרת. בוצעה העבודה כאמור, ניתן לחייב במס את הגמול שנצמח באותה מדינה אחרת.
2. על אף הוראות ס"ק 1, גמול המופק ע"י תושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה המבוצעת במדינה המתקשרת האחרת, ניתן יהיה לחייבו במס רק במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה אם:
 - א) המקבל שוהה במדינה האחרת תקופה או תקופות שאינן עולות יחד על 183 ימים בכל תקופה של 12 חודשים המתחילה או מסתיימת בשנת הכספים שבה מדובר; וכן
 - ב) הגמול משתלם על ידי מעביד שאינו תושב המדינה המתקשרת האחרת, או מטעמו; וכן

ד) ריבית הנצמחת במדינה מתקשרת והמשתלמת לקרן פנסיה שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת תהיה פטורה ממש במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה.

4. המונח "ריבית" בסעיף זה פירושו הכנסה מתביעות חוב מכל סוג, בין שהן מובטחות במשכנתא ובין אם לאו, בין שהן נושאות זכות להשתתף ברווחי החייב ובין אם לאו, ובמיוחד הכנסה מבטוחות ממשלתיות והכנסה משטרי חוב או מאיגרות חוב, לרבות פרמיות ופרסים הקשורים בבטוחות, שטרי חוב או איגרות חוב כאמור. מונח זה לא יכלול רכיבי תשלום המתווספים על מחיר המכירה הנובע ממכירה באשראי של כל סחורה או ציוד תעשייתי, מסחרי או מדעי וקנסות המוטלים בשל איחור בתשלום. בנוסף, המונח "ריבית" אינו כולל הכנסה הנדונה בסעיף 10.

5. הוראות ס"ק 1 עד 3 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לריבית, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נצמחת הריבית, באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, ותביעת החוב שבזיקה אליה משתלמת הריבית קשורה באופן ממשי למוסד קבע כאמור. במקרה כאמור יחולו הוראות סעיף 7.

6. יראו ריבית כאילו מקורה במדינה מתקשרת, כאשר המשלם הוא תושב של אותה מדינה. אולם מקום שיש למשלם הריבית, בין אם הוא תושב מדינה מתקשרת ובין אם לאו, מוסד קבע באחת המדינות אשר בקשר אליו נוצרה ההתחייבות בשלה משתלמת הריבית, ומוסד קבע זה נושא בנטל הריבית, יראו את הריבית כאילו מקורה במדינה שבה נמצא מוסד הקבע.

7. מקום שמטעמי יחסים מיוחדים בין המשלם לבין בעל הזכות שביושר, או בין שניהם לבין אדם אחר, עולה סכום הריבית, בהתייחס לתביעת החוב שעליה הוא שולם, על הסכום שהמשלם ובעל הזכות שביושר היו מסכימים עליו אילולא יחסים אלה, יחולו הוראות סעיף זה רק על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה כזה יישאר החלק העודף של התשלומים נתון למס בהתאם לדיניה של כל אחת מהמדינות המתקשרות, תוך התחשבות נאותה בהוראות האחרות של הסכם זה.

סעיף 12 תמלוגים

1. תמלוגים שמקורם במדינה מתקשרת ובעל הזכות שביושר עליהם הוא תושב המדינה המתקשרת האחרת ניתן לחייבם במס רק באותה מדינה אחרת.

2. המונח "תמלוגים" בסעיף זה פירושו תשלומים מכל סוג המתקבלים בעד השימוש, או הזכות לשימוש, בכל זכות יוצרים של יצירה ספרותית, אמנותית או מדעית, לרבות סרטי קולנוע, כל פטנט, סימן מסחר, מדגם או דוגמה, תכנית, נוסחה או תהליך סודיים, או עבור מידע הנוגע לניסיון תעשייתי, מסחרי או מדעי.

3. הוראות ס"ק 1 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לתמלוגים, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקורם של התמלוגים באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, והזכות או הרכוש, שבזיקה אליהם משתלמים התמלוגים, קשורים בצורה ממשית לאותו מוסד קבע. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7.

4. מקום שמחמת יחסים מיוחדים בין המשלם לבין בעל הזכות שביושר, או בין שניהם לבין אדם אחר, עולה סכום התמלוגים, בהתייחס לשימוש, לזכות או למידע שבעדו הם משתלמים, על הסכום שהמשלם ובעל הזכות שביושר היו מסכימים עליו אילולא יחסים אלה, יחולו הוראות סעיף זה רק על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה כזה יישאר החלק העודף של התשלומים נתון למס בהתאם לדיניה של כל אחת

ב) במקרה של ישראל, חברה להשקעות במקרקעין בהתאם לסעיף 2א64 לפקודת מס ההכנסה הישראלית.

6. הוראות ס"ק 1, 2 ו-3 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לדיבידנדים או לחלוקות של חברה להשקעות במקרקעין, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקום מושבה של החברה המשלמת את הדיבידנדים או המבצעת את החלוקות, באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, וההחזקה שבזיקה אליה משתלמים הדיבידנדים או החלוקות קשורה באופן ממשי לאותו מוסד קבע. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7.

7. מקום שחברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת מפיקה רווחים או הכנסה מהמדינה המתקשרת האחרת, לא תטיל מדינה מתקשרת אחרת זו מס כלשהו על הדיבידנדים המשתלמים בידי החברה, אלא במידה שאותם דיבידנדים משתלמים לתושב של אותה מדינה אחרת או במידה שזכוונן ההחזקה שבזיקה אליה משתלמים הדיבידנדים קשורה באופן ממשי למוסד קבע הנמצא באותה מדינה אחרת, ולא תחייב את רווחיה הבלתי מחולקים של החברה במס על רווחיה הבלתי מחולקים של החברה, גם אם הדיבידנדים המשתלמים או הרווחים הבלתי מחולקים מורכבים, כולם או חלקם, מרווחים או מהכנסה שמקורם במדינה אחרת כאמור.

ס"ק זה יחול גם על חלוקות שמבצעת חברה להשקעות במקרקעין.

סעיף 11 ריבית

1. ריבית הנצמחת במדינה מתקשרת והמשתלמת לתושב המדינה המתקשרת האחרת ניתן לחייב במס באותה מדינה אחרת.

2. אולם, ניתן לחייב ריבית כאמור במס במדינה המתקשרת שבה היא נצמחת ובהתאם לדיני אותה מדינה, אך אם בעל הזכות שביושר לריבית הוא תושב המדינה המתקשרת האחרת, המס שיוטל כך לא יעלה על 5 אחוזים מהסכום ברוטו של הריבית.

3. על אף הוראות ס"ק 2,

א) ריבית הנצמחת בגרמניה בזיקה להלוואה, לתביעת-חוב או לאשראי שהוענקו או בוטחו ע"י מוסד לביטוח או למימון עיסקאות סחר בינלאומי הנמצא בבעלות מלאה של ישראל, או המשתלמת לממשלת מדינת ישראל או לבנק ישראל תהיה פטורה ממש גרמני ;

ב) ריבית הנצמחת בישראל בזיקה להלוואה שהובטחה ע"י גרמניה ביחס לייצוא או השקעה ישירה בחו"ל, או המשתלמת לממשלת גרמניה, ל-Deutsche Bundesbank, ל- Kreditanstalt für Wiederaufbau או ל- DEG - Deutsche Investitions- und Entwicklungsgesellschaft ; תהיה פטורה ממש ישראלי ;

ג) ריבית הנצמחת במדינה מתקשרת והמשתלמת לתושב המדינה המתקשרת האחרת על אגרות חוב תאגידיות הנסחרות בבורסה במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה ואשר הונפקו ע"י חברה שהיא תושבת המדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה תהיה פטורה ממש במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה ;

ובכל אחד מהמקרים נקבעו או הוטלו ביחסים המסחריים או הכספיים בין שני המיזמים, תנאים שונים מאלה שהיו נקבעים בין מיזמים בלתי תלויים, ניתן לכלול את כל הרווחים, שאלמלא התנאים הללו היו נצמחים לאחד המיזמים ובשל אותם תנאים לא נצמחו, ברווחי אותו מיזם ולהטיל עליהם מס בהתאם.

2. מקום שמדינה מתקשרת כוללת ברווחי מיזם של אותה מדינה - ומטילה עליהם מס בהתאם - רווחים שעליהם חויב מיזם של המדינה המתקשרת האחרת במס באותה מדינה מתקשרת אחרת, והרווחים שנכללו כך הם רווחים שהיו נצמחים למיזם של המדינה הנוכרת ראשונה, לו היו התנאים בין שני המיזמים זהים לאלה שהיו נקבעים בין מיזמים עצמאיים, כי אז אותה מדינה אחרת תבצע התאמה נאותה בסכום המס שהוטל בה על רווחים אלה. בקביעת התאמה כאמור, תהיה התחשבות נאותה בהוראות האחרות של הסכם זה, והרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות תיועצנה זו בזו לפי הצורך.

סעיף 10

דיבידנדים וחלוקות ע"י חברה להשקעה במקרקעין

1. דיבידנדים ששילמה חברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייב במס באותה מדינה אחרת.

2. אף על פי כן, ניתן לחייב במס דיבידנדים כאלה גם במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום מושב החברה המשלמת, ולפי דיני אותה מדינה, אבל אם בעל הזכות שביושר לדיבידנדים הוא תושב המדינה המתקשרת האחרת, המס שיוטל כך לא יעלה על:

(א) 5 אחוזים מהסכום ברוטו של הדיבידנדים אם בעל הזכות שביושר הוא חברה (שאיננה שותפות) המחזיקה במישרין לפחות ב-10 אחוזים מהון החברה המשלמת את הדיבידנדים;

(ב) 10 אחוזים מהסכום ברוטו של הדיבידנדים בכל המקרים האחרים.

ס"ק זה לא ישפיע על מיסוי החברה ביחס לרווחים מהם משתלמים הדיבידנדים.

3. חלוקות שמבצעת חברה להשקעות במקרקעין שהיא תושבת מדינה מתקשרת לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייב במס באותה מדינה אחרת. אף על פי כן, ניתן לחייב במס חלוקות כאמור גם במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום מושב החברה המבצעת את החלוקות, ולפי דיני אותה מדינה, אבל אם בעל הזכות שביושר לחלוקה הוא תושב המדינה המתקשרת האחרת, והוא מחזיק במישרין בפחות מ-10% מהון החברה, המס שיוטל כך לא יעלה על 15% מהסכום ברוטו של החלוקה.

ס"ק זה לא ישפיע על מיסוי החברה בזיקה לרווחים שמהם מתבצעת החלוקה.

4. המונח "דיבידנדים" בסעיף זה פירושו הכנסה ממניות, ממניות "הנאה" או מזכויות "הנאה", מניות במכרות, מניות מייסדים או זכויות אחרות, אשר אינן תביעות חוב, המשתתפות ברווחים, או הכנסה אחרת הכפופה לאותו דין לעניין מסים כהכנסה ממניות, לפי חוקי המדינה שבה נמצא מושבה של החברה המבצעת את החלוקה.

5. המונח "חלוקות של חברה להשקעות במקרקעין" פירושו חלוקות

(א) במקרה של גרמניה, ע"י חברה להשקעות במקרקעין, בהתאם לס"ק 1 לפרק 1 לחוק הגרמני בדבר הון תאגידי מקרקעין בעלי מניות רשומות (חוק REIT),

החייבים במס לפי שיטת הייחוס שנהוגה בה; ואולם שיטת הייחוס שתאומץ תהיה כזאת שהתוצאות תהיינה בהתאם לעקרונות שנקבעו בסעיף זה.

5. לא ייוחסו רווחים למוסד קבע מטעם זה בלבד שאותו מוסד קבע קנה טובין או סחורה בשביל המיזם.

6. לעניין הס"ק הקודמים, ייחוס הרווחים למוסד הקבע ייקבע בהתאם לאותה שיטה מדני שנה בשנה, אלא אם כן ישנה סיבה טובה ומספקת לנהוג אחרת.

7. מקום שנכללים ברווחים פריטי הכנסה הנידונים בנפרד בסעיפים אחרים של הסכם זה, כי אז לא יגרעו הוראות סעיף זה מהוראות אותם סעיפים.

סעיף 8

ספנות והובלה אווירית

1. רווחים מהפעלת ספינות או כלי טיס בתעבורה בינלאומית ניתן יהיה לחייבם במס רק במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום הניהול הממשי של המיזם.

2. למטרות סעיף זה, המונחים "רווחים מהפעלת ספינות או כלי טיס בתעבורה בינלאומית" יכללו רווחים:

(א) מהשכרה מזדמנת של ספינות או כלי טיס על בסיס שלדי; וכן

(ב) השימוש או ההשכרה של מכולות (כולל נגרים וציוד קשור להובלת מכולות)

אם פעילויות אלה נוגעות להפעלת הספינות או כלי הטיס בתעבורה בינלאומית.

3. אם מקום הניהול הממשי של מיזם ספנות הוא על ספינה, כי אז הוא ייחשב כאילו הוא נמצא במדינה המתקשרת אשר בה נמצא נמל הבית של הספינה, או אם אין נמל בית כאמור, במדינה המתקשרת אשר מפעיל הספינה הוא תושבה.

4. הוראות ס"ק 1 יחולו גם על רווחים הנובעים מהשתתפות בקרן משותפת, בעסק משותף או בסוכנות הפעלה בינלאומית.

סעיף 9

מיזמים משולבים

1. מקום:

(א) שמיזם של מדינה מתקשרת משתף, במישרין או בעקיפין, בניהול, בשליטה או בהון של מיזם של המדינה המתקשרת האחרת, או

(ב) שאותם בני אדם משתתפים, במישרין או בעקיפין, בניהול, בשליטה או בהון של מיזם של מדינה מתקשרת ושל מיזם של המדינה המתקשרת האחרת,

המיזם, אלא אם כן, פעילויות האדם האמור מוגבלות לאלה הנזכרות בס"ק 4, אשר אילו בוצעו ממקום עסקים קבוע לא היו הופכות את מקום העסקים הקבוע הזה למוסד קבע לפי הוראות אותו ס"ק.

6. מיזם לא ייראה כבעל מוסד קבע במדינה מתקשרת רק מפני שהוא מנהל עסקים באותה מדינה באמצעות מתווך, עמיל כללי או כל סוכן אחר בעל מעמד בלתי תלוי, ובלבד שבני אדם אלה פועלים במהלך הרגיל של עסקיהם.

7. העובדה שחברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת שולטת בחברה שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת או נשלטת על ידיה, או שהיא מנהלת עסקים באותה מדינה אחרת (אם באמצעות מוסד קבע ואם בדרך אחרת), לא תשמש בסיס, כדי להקנות לכל אחת מהן מעמד של מוסד קבע של האחרת.

סעיף 6 הכנסה ממקרקעין

1. הכנסה שמפיק תושב מדינה מתקשרת ממקרקעין (לרבות הכנסה מחקלאות או ייעור) הנמצאים במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה במס באותה מדינה אחרת.

2. למונח "מקרקעין" תהיה המשמעות שיש לו לפי דיני המדינה המתקשרת שבה נמצאים המקרקעין הנדונים. המונח יכלול, בכל מקרה, נכסים הנלווים אל מקרקעין, משק חי וציוד המשמשים בחקלאות ובייעור, זכויות שחלות עליהן הוראות החוק הכללי הדין במקרקעין, זכות ההנאה מפירות מקרקעין וזכויות לתשלומים משתנים או קבועים כתמורה בעד עיבוד, או הזכות לעבד, מרבצי מחצבים, מקורות ואוצרות טבע אחרים; אוניות וכלי טיס לא ייראו כמקרקעין.

3. הוראות ס"ק 1 יחולו על הכנסה המופקת משימוש ישיר במקרקעין, מהשכרתם או משימוש במקרקעין בכל דרך אחרת.

4. הוראות ס"ק 1 ו-3 יחולו גם על הכנסה ממקרקעין של מיזם.

סעיף 7 רווחי עסקים

1. רווחים של מיזם של מדינה מתקשרת יהיו חייבים במס רק באותה מדינה, אלא אם המיזם מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, ייחסו בכל מדינה מתקשרת לאותו מוסד קבע את הרווחים שהיו לעיל, ניתן לחייב במס במדינה האחרת את רווחי העסקים של המיזם, אולם רק אותו חלק מהם שניתן לייחסו לאותו מוסד קבע.

2. בכפוף להוראות ס"ק 3, מקום שמיזם של מדינה מתקשרת מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, ייחסו בכל מדינה מתקשרת לאותו מוסד קבע את הרווחים שהיו צפויים לו אילו היה זה מיזם נבדל ונפרד העוסק בפעילויות זהות או דומות, בתנאים זהים או דומים, ומקיים קשרים באופן בלתי תלוי לחלוטין עם המיזם שהוא מוסד קבע שלו.

3. בקביעת רווחי מוסד קבע, יותר ניכויין של ההוצאות שהוצאו למטרות מוסד הקבע, לרבות הוצאות הנהלה ומינהל כללי שהוצאו כך, בין במדינה שבה נמצא מוסד הקבע ובין במקום אחר.

4. במידה שהיה נהוג במדינה מתקשרת לקבוע את הרווחים שיש לייחס למוסד קבע על בסיס של ייחוס כלל רווחי המיזם לחלקיו השונים, לא ימנע האמור בס"ק 2 מאותה מדינה מתקשרת לקבוע את הרווחים

סעיף 5
מוסד קבע

1. למטרות הסכם זה, המונח "מוסד קבע" פירושו מקום עסקים קבוע שבאמצעותו מתנהלים עסקי מיזם, כולם או חלקם.

2. המונח "מוסד קבע" כולל במיוחד:

(א) מקום הנחלה;

(ב) סניף;

(ג) משרד;

(ד) בית חרושת;

(ה) בית מלאכה; וכך

(ו) מכרה, באר נפט או באר גז, מחצבה או כל מקום אחר להפקה של משאבים טבעיים.

3. אתר בנייה או מבנה או פרויקט בנייה או התקנה או מתקן קידוח או ספינת קידוח, המשמשים לפעילויות הקשורות לניצול משאבי טבע, מהווים מוסד קבע רק אם הם נמשכים לתקופה של יותר משנים עשר חודשים.

4. על אף ההוראות הקודמות של סעיף זה, המונח "מוסד קבע" יראוהו כאילו אינו כולל:

(א) שימוש במתקנים אך ורק לצורכי אחסנה, תצוגה או מסירה של טובין או של סחורה השייכים למיזם;

(ב) החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למיזם, אך ורק לצורכי אחסון, תצוגה או מסירה;

(ג) החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למיזם, אך ורק לשם עיבודם על ידי מיזם אחר;

(ד) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק לשם רכישת טובין או סחורה, או לשם איסוף מידע, עבור המיזם;

(ה) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק למטרות ביצוע, עבור המיזם, כל פעילות אחרת שטיבה הכנה או עזר;

(ו) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק לצורך צירוף כלשהו של פעילויות המאוזכרות בתת-ס"ק (א) עד (ה), ובלבד שהפעילות הכוללת של מקום העסקים הקבוע הנובעת מצירוף זה טיבה הכנה או עזר.

5. על אף הוראות ס"ק 1 ו-2, מקום שאדם - שאינו סוכן בעל מעמד עצמאי שס"ק 6 חל עליו - פועל בשם מיזם, ויש לו סמכות במדינה מתקשרת לחתום על חוזים בשם המיזם והוא משתמש בה בקביעות, יראו את המיזם כאילו יש לו מוסד קבע במדינה זו ביחס לכל הפעילויות שאותו אדם מקבל על עצמו מטעם

כל גרמני כמשמעותו בחוק היסוד של הרפובליקה הפדרלית של גרמניה וכל ישות משפטית, שותפות או התאגדות שמעמדם ככאלה נובע מהחוקים התקפים ברפובליקה הפדרלית של גרמניה;

(ב) ביחס לישראל:

כל יחיד שהוא בעל אזרחות ישראלית וכל ישות משפטית, שותפות או התאגדות שמעמדם כאלה נובע מהחוקים התקפים בישראל.

(יא) המונח "רשות מוסמכת" פירושו:

(אא) במקרה של גרמניה, משרד האוצר הפדרלי או הסוכנות שהוא אצל לה מסמכויותיו;

(בב) במקרה של ישראל, שר האוצר או נציגו המוסמך.

2. מבחינת יישום הוראות הסכם זה בכל עת ע"י מדינה מתקשרת, כל מונח שלא הוגדר בו, יפורש בהתאם למשמעות שניתנת לו באותה עת לפי חוקי אותה מדינה החלים על המסים שעליהם חל ההסכם, אלא אם כן משתמע אחרת מן ההקשר, ותינתן עדיפות לפרשנות הניתנת לאותם מונחים בחוקי המס של אותה מדינה לעומת הפרשנות הניתנת להם לפי חוקים אחרים של אותה מדינה.

סעיף 4

תושב

1. למטרות הסכם זה, המונח "תושב מדינה מתקשרת" פירושו כל אדם אשר לפי דיני אותה מדינה, נתון בה למס מכוח מקום מושבו, מקום מגוריו, מקום הניהול שלו, מקום ההתאגדות שלו או כל מבחן אחר מסוג דומה, וכולל גם את המדינה, "לאנד" וכל יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה. אולם מונח זה אינו כולל אדם הנתון למס באותה מדינה רק לגבי הכנסה ממקורות שבאותה מדינה או לגבי הון הנמצא בה.

2. מקום שמכוח הוראות ס"ק 1 יחיד הינו תושב שתי המדינות המתקשרות, ייקבע מעמדו כלהלן:

(א) יראוהו רק כתושב המדינה שבה עומד לרשותו בית קבע; אם עומד לרשותו בית קבע בשתי המדינות, יראוהו רק כתושב המדינה שיחסיו האישיים והכלכליים עמה הדוקים יותר (מרכז האינטרסים החיוניים);

(ב) אם לא ניתן לקבוע באיזו מדינה נמצא מרכז האינטרסים החיוניים שלו, או אם לא עומד לרשותו בית קבע אף לא באחת מהמדינות, יראוהו רק כתושב המדינה שבה הוא נוהג לגור;

(ג) אם הוא נוהג לגור בשתי המדינות או אף לא באחת מהן, יראוהו רק כתושב המדינה שהוא אזרח;

(ד) אם הוא אזרח של שתי המדינות או אף לא של אחת מהן, הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יישבו את השאלה בהסכמה הדדית.

3. מקום שמכוח הוראות ס"ק 1 אדם שאינו יחיד הינו תושב שתי המדינות המתקשרות, כי אז יראוהו כתושב המדינה שבה נמצא מקום הניהול הממשי שלו.

המס המוטל על רווחים מהעברת מקרקעין לפי חוק מיסוי מקרקעין;

(להלן: "מס ישראלי").

4. ההסכם יחול גם על מסים זהים או דומים בעיקרם שיוטלו לאחר תאריך חתימת הסכם זה, בנוסף למסים הקיימים או במקומם. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יודיעו זו לזו על שינויים משמעותיים שנעשו בדיני המסים שלהן.

סעיף 3 הגדרות כלליות

1. למטרות הסכם זה, אלא אם כן משתמע אחרת מן ההקשר:

א). המונח "ישראל" פירושו מדינת ישראל, ובמשמעותו הגיאוגרפית, הוא כולל את היס הטריטוריאלי שלה, וכן האזורים הימיים הצמודים לגבול החיצוני של היס הטריטוריאלי, כולל קרקע היס ותת-הקרקע שעליהם ישראל, בהתאם למשפט הבינלאומי ולדיני ישראל, מממשת את זכויותיה הריבוניות או סמכות השיפוט שלה;

ב) המונח "גרמניה" פירושו הרפובליקה הפדרלית של גרמניה, ובמשמעותו הגיאוגרפית, כולל שטח הרפובליקה הפדרלית של גרמניה, וכן אזור קרקע היס, תת-הקרקע ועמוד המים שמעל הצמוד לים הטריטוריאלי, שבהם הרפובליקה הפדרלית של גרמניה מממשת זכויות ריבוניות או סמכות בהתאם למשפט בינלאומי ולחקיקה הלאומית שלה למטרות החקר, הניצול, השימור והניהול של משאבי טבע חיים ושאינם חיים או ייצור אנרגיה ממקורות מתחדשים;

ג) המונחים "מדינה מתקשרת" ו"המדינה המתקשרת האחרת" פירושים גרמניה או ישראל, לפי ההקשר;

ד) המונח "אדם" כולל יחיד, חברה, נאמנות וכל חבר בני אדם אחר;

ה) המונח "חברה" פירושו כל תאגיד או כל גוף הנחשב כתאגיד לצרכי מס;

ו) המונח "מיזם" חל על ניהול כל עסק;

ז) המונח "עסק" כולל ביצוע שירותים מקצועיים ופעילויות אחרות בעלות אופי עצמאי;

ח) המונחים "מיזם של מדינה מתקשרת" ו"מיזם של המדינה המתקשרת האחרת" פירושים, בהתאמה, מיזם המנוהל בידי תושב של מדינה מתקשרת ומיזם המנוהל בידי תושב של המדינה המתקשרת האחרת;

ט) המונח "תעבורה בינלאומית" פירושו כל הובלה בספינה או בכלי טיס המופעלים בידי מיזם שמקום הניהול הממשי (effective management) שלו נמצא במדינה מתקשרת, למעט כאשר הספינה או כלי הטיס מופעלים אך ורק בין מקומות שבתוך המדינה המתקשרת האחרת;

י) המונח "אזרח" פירושו:

א) ביחס לגרמניה:

הרפובליקה הפדרלית של גרמניה

ומדינת ישראל,

בשאיפתן לקדם את הקשרים הכלכליים ההדדיים ביניהן ע"י הסרת מכשולים פיסקליים והידוק שיתוף הפעולה ביניהן בענייני מס,

הסכימו לאמור:

סעיף 1

אדם נדון

הסכם זה יחול על אדם שהוא תושב אחת המדינות המתקשרות או שתייהן.

סעיף 2

המסים הנדונים

1. הסכם זה יחול על מסים על הכנסה ועל הון המוטלים מטעם מדינה מתקשרת, "לאנד" או יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה, ללא התחשבות בדרכי הטלתם.

2. יראו כמסים על הכנסה ועל הון את כל המסים המוטלים על סך כל ההכנסה, על סך כל ההון, או על רכיבים מההכנסה או מההון, לרבות מסים על רווחים מהעברת מיטלטלין או מקרקעין, מסים על הסכומים הכוללים של השכר או המשכורות שמשלמים מיזמים, וכן מסים על עליית ערך של נכסים.

3. המסים הקיימים שעליהם יחול הסכם זה הם בעיקר:

(א) בגרמניה:

מס ההכנסה (Einkommensteuer),

מס התאגידים (Körperschaftsteuer),

מס הסחר (Gewerbesteuer); וכן

מס ההון (Vermögensteuer)

כולל התוספות המוטלות עליהם

(להלן "מס גרמני");

(ב) בישראל:

מס הכנסה ומס חברות (לרבות מס על רווחי הון);

מס הרווח על מוסדות פיננסיים; וכן

[TEXT IN HEBREW – TEXTE EN HÉBREU]

**הסכם
בין
הרפובליקה הפדרלית של גרמניה
לבין
מדינת ישראל
בדבר
מניעת מסי כפל ומניעת התחמקות ממסים
בזיקה
למסים על הכנסה ועל הון**

[TRANSLATION – TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE ET L'ÉTAT D'ISRAËL TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

La République fédérale d'Allemagne et l'État d'Israël,

Désireux de promouvoir leurs relations économiques mutuelles en éliminant les obstacles fiscaux et de renforcer leur coopération en matière fiscale,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Personnes visées

Le présent Accord s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1) Le présent Accord s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune prélevés pour le compte d'un État contractant, d'un de ses Lands ou d'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2) Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale, ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les gains en capital.

3) Les impôts actuels auxquels s'applique le présent Accord sont notamment :

a) En Allemagne :

- L'impôt sur le revenu (Einkommensteuer) ;
 - L'impôt sur les sociétés (Körperschaftsteuer) ;
 - La taxe professionnelle (Gewerbesteuer) ; et
 - L'impôt sur la fortune (Vermögensteuer) ;
- y compris les suppléments perçus sur ces derniers ;
(ci-après dénommés « impôt allemand ») ;

b) En Israël :

- L'impôt sur le revenu et l'impôt sur les sociétés (y compris l'impôt sur les gains en capital) ;
 - L'impôt sur les bénéfices des institutions financières ; et
 - L'impôt sur les gains provenant de l'aliénation de biens immobiliers conformément à la loi fiscale sur la propriété foncière ;
- (ci-après dénommés « impôt israélien »).

4) L'Accord s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la signature de l'Accord et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des États contractants se communiquent les modifications significatives apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. Définitions générales

- 1) Au sens du présent Accord, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :
 - a) Le terme « Israël » désigne l'État d'Israël et, lorsqu'il est utilisé au sens géographique, comprend sa mer territoriale, ainsi que les zones maritimes adjacentes à la limite extérieure de la mer territoriale, y compris leur fond marin et leur sous-sol, sur lesquels l'État d'Israël exerce ses droits souverains et juridictionnels conformément au droit international et à la législation de l'État d'Israël ;
 - b) Le terme « Allemagne » désigne la République fédérale d'Allemagne et, lorsqu'il est utilisé au sens géographique, comprend le territoire de la République fédérale d'Allemagne, ainsi que la zone des fonds marins, son sous-sol et la colonne d'eau surjacente adjacente à la mer territoriale, dans laquelle la République fédérale d'Allemagne exerce des droits souverains ou juridictionnels conformément au droit international et à sa législation nationale aux fins de l'exploration, de l'exploitation, de la conservation et de la gestion des ressources naturelles vivantes et non vivantes ou de la production d'énergie à partir de sources renouvelables ;
 - c) Les expressions « un État contractant » et « l'autre État contractant » désignent, selon le contexte, l'Allemagne ou Israël ;
 - d) Le terme « personne » comprend les personnes physiques, les sociétés, les fiducies et autres groupements de personnes ;
 - e) Le terme « société » désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition ;
 - f) Le terme « entreprise » s'applique à l'exercice de toute activité industrielle ou commerciale ;
 - g) L'expression « activité industrielle ou commerciale » comprend l'exercice d'une profession libérale et d'autres activités de caractère indépendant ;
 - h) Les expressions « entreprise d'un État contractant » et « entreprise de l'autre État contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant ou une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant ;
 - i) L'expression « trafic international » désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans un État contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre État contractant ;
 - j) Le terme « ressortissant » désigne :
 - aa) En ce qui concerne l'Allemagne :

Tout Allemand au sens de la loi fondamentale de la République fédérale d'Allemagne et toute personne morale, société de personnes et association dont

le statut est régi par la législation en vigueur en République fédérale d'Allemagne ;

bb) En ce qui concerne Israël :

Toute personne physique possédant la nationalité israélienne et toute personne morale, société de personnes et association dont le statut est régi par la législation en vigueur en Israël ;

k) L'expression « autorité compétente » désigne :

aa) Dans le cas de l'Allemagne, le Ministère fédéral des finances ou l'organisme auquel il a délégué ses pouvoirs ;

bb) Dans le cas d'Israël, le Ministre des finances ou son représentant autorisé.

2) Pour l'application de l'Accord à un moment donné par un État contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue, à ce moment, le droit de cet État concernant les impôts auxquels s'applique l'Accord, le sens attribué à ce terme ou à cette expression par le droit fiscal de cet État prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cet État.

Article 4. Résident

1) Au sens du présent Accord, l'expression « résident d'un État contractant » désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet État en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction, de son lieu de constitution ou de tout autre critère de nature analogue, et s'applique aussi à cet État, à l'un de ses Lands ainsi qu'à toutes ses subdivisions politiques ou à ses collectivités locales. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet État que pour les revenus de sources situées dans cet État ou pour la fortune qui y est située.

2) Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

- a) Cette personne est considérée comme résidente seulement de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent ; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est considérée comme résidente seulement de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux) ;
- b) Si l'État où cette personne a ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des États, elle est considérée comme résidente seulement de l'État où elle séjourne de façon habituelle ;
- c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme résidente seulement de l'État dont elle possède la nationalité ;
- d) Si cette personne possède la nationalité des deux États ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3) Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est résidente des deux États contractants, elle est considérée comme résidente seulement de l'État où son siège de direction effective est situé.

Article 5. Établissement stable

1) Aux fins du présent Accord, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2) L'expression « établissement stable » comprend notamment :

- a) Un siège de direction ;
- b) Une succursale ;
- c) Un bureau ;
- d) Une usine ;
- e) Un atelier ; et
- f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction des ressources naturelles.

3) Un chantier de construction ou un projet de construction ou d'installation, ou une installation ou une tour de forage ou un navire utilisés pour l'exploration de ressources naturelles ne constituent un établissement stable que si ce chantier de construction, ce projet de construction ou d'installation, cette installation, cette tour de forage ou ce navire durent plus de 12 mois.

4) Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère que l'expression « établissement stable » ne comprend pas :

- a) L'utilisation d'installations pour le stockage, l'exposition ou la livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise ;
- b) L'exploitation d'un stock de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison ;
- c) L'exploitation d'un stock de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de transformation par une autre entreprise ;
- d) L'exploitation d'une installation fixe d'affaires aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des renseignements pour l'entreprise ;
- e) L'exploitation d'une installation fixe d'affaires aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire ;
- f) L'exploitation d'une installation fixe d'affaires aux seules fins d'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5) Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne, autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6, agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un État contractant de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet État pour toutes les activités que cette personne entreprend pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une

installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6) Une entreprise n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

7) Le fait qu'une société qui est résidente d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est résidente de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus immobiliers

1) Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2) L'expression « biens immobiliers » a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tout cas les accessoires, le cheptel et l'équipement utilisé dans les exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes au titre de l'exploitation ou de la concession de l'exploitation de gisements miniers, sources et autres ressources naturelles. Les navires et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3) Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4) Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1) Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, sauf si l'entreprise exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2) Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé à cet établissement stable, dans chaque État contractant, les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3) Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses relatives aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de

direction et les frais généraux d'administration ainsi enregistrés, soit dans l'État où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4) S'il est d'usage, dans un État contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses composantes, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet État contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage ; la méthode de répartition adoptée est cependant telle que le résultat obtenu est conforme aux principes contenus dans le présent article.

5) Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable au seul motif que cet établissement stable a acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6) Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, sauf s'il existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7) Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu qui sont traités séparément dans d'autres articles du présent Accord, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Transport maritime et aérien

1) Les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'État contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

2) Aux fins du présent article, l'expression « bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs » comprend les bénéfices tirés :

- a) De la location occasionnelle de navires ou d'aéronefs à coque nue ; et
- b) De l'utilisation ou de la location de conteneurs (y compris les remorques et les équipements auxiliaires utilisés pour le transport de conteneurs) ;

si ces activités se rapportent à l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international.

3) Si le siège de direction effective d'une entreprise de transport maritime est à bord d'un navire, ce siège est alors considéré comme situé dans l'État contractant où se trouve le port d'attache de ce navire ou, à défaut de port d'attache, dans l'État contractant dont l'exploitant du navire est un résident.

4) Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent également aux bénéfices provenant de la participation à un consortium, à une coentreprise ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1) Lorsque :

- a) Une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant ; ou que

- b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant ;

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises, mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2) Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État, et impose en conséquence, des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, alors cet autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions du présent Accord et, si nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

Article 10. Dividendes et distributions effectuées par une société d'investissements immobiliers

1) Les dividendes payés par une société résidente d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2) Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est résidente et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

- a) 5 % du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui détient directement au moins 10 % du capital de la société qui paie les dividendes ;
- b) 10 % du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3) Les distributions effectuées par une société d'investissements immobiliers qui est résidente d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État. Toutefois, ces distributions sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société d'investissements immobiliers qui verse les distributions est résidente et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif de ces distributions est un résident de l'autre État contractant et détient directement moins de 10 % du capital de cette société, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 15 % du montant brut des distributions.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au versement des distributions.

4) Le terme « dividendes » employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateurs ou autres parts bénéficiaires, à l'exception de créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est un résident.

5) L'expression « distributions effectuées par une société d'investissements immobiliers » désigne les distributions effectuées :

- a) Dans le cas de l'Allemagne, par une société d'investissements immobiliers, conformément au paragraphe 1 de l'article premier de la loi allemande sur les sociétés par actions immobilières allemandes dont les actions sont cotées en bourse (loi REIT) ;
- b) Dans le cas d'Israël, par une société d'investissements immobiliers conformément à l'article 64A2 de l'ordonnance israélienne relative à l'impôt sur le revenu.

6) Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes ou des distributions effectuées par une société d'investissements immobiliers, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société qui paie les dividendes ou effectue les distributions est un résident, une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que la participation génératrice des dividendes ou des distributions se rattache effectivement à cet établissement stable. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

7) Lorsqu'une société qui est résidente d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable situé dans cet autre État, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués de la société, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

Le présent paragraphe s'applique également aux distributions effectuées par une société d'investissements immobiliers.

Article 11. Intérêts

1) Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2) Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 % du montant brut des intérêts.

3) Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 :

- a) Les intérêts provenant d'Allemagne relativement à un prêt, une créance ou un crédit garanti ou assuré par une institution d'assurance ou de financement de transactions commerciales internationales qui est entièrement détenue par Israël ou versés au Gouvernement d'Israël ou à la « Banque d'Israël » sont exemptés de l'impôt allemand ;
- b) Les intérêts provenant d'Israël et payés au titre d'un prêt garanti par l'Allemagne à l'égard de l'exportation ou d'un investissement direct étranger ou versés au Gouvernement de l'Allemagne, à la Deutsche Bundesbank, à la Kreditanstalt für Wiederaufbau ou à la DEG - Deutsche Investitions- und Entwicklungsgesellschaft mbH sont exemptés de l'impôt israélien ;

- c) Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sur des obligations de sociétés négociées sur une bourse de valeurs dans le premier État et qui ont été émises par une société qui est résidente de ce premier État sont exemptés d'impôt dans le premier État ;
- d) Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un fonds de pension qui est résident de l'autre État contractant sont exemptés d'impôt dans le premier État.

4) Le terme « intérêts » employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Ce terme n'inclut pas les éléments de paiement additionnels au prix de vente résultant de la vente à crédit de toute marchandise ou de tout équipement industriel, commercial ou scientifique et les pénalités pour retard de paiement. En outre, le terme « intérêts » ne comprend pas les revenus visés à l'article 10.

5) Les dispositions des paragraphes 1 à 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont proviennent les intérêts une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à cet établissement stable. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

6) Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État contractant où l'établissement stable est situé.

7) Lorsque, en raison de relations spéciales entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou entre l'un et l'autre et quelque autre personne, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 12. Redevances

1) Les redevances générées dans un État contractant et dont le bénéficiaire effectif est un résident de l'autre État contractant ne sont imposables que dans cet autre État.

2) Le terme « redevances » employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, et pour des renseignements ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

3) Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant source des redevances une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à l'établissement stable en question. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

4) Lorsque, en raison de relations spéciales qui existent entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif sans ces relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 13. Gains en capital

1) Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2) Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation d'actions et de droits similaires dont plus de 50 % de la valeur provient directement ou indirectement de biens immobiliers situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

3) Les gains issus de l'aliénation de biens meubles qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, y compris les gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise), sont imposables dans cet autre État.

4) Les gains issus de l'aliénation de navires ou aéronefs exploités en trafic international ou de biens meubles affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs ne sont imposables que dans l'État contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

5) Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1 à 4 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident si ce résident est le bénéficiaire effectif de ces gains en capital.

6) Lorsqu'une personne était un résident d'un État contractant et est devenue un résident de l'autre État contractant, les dispositions du paragraphe 5 n'empêchent pas le premier État d'imposer, en vertu de son droit interne, les gains en capital accumulés attribuables aux biens de cette personne au moment du changement de résidence. En cas d'aliénation ultérieure de ces biens, les gains en capital accumulés attribuables à ces biens jusqu'au moment du changement de résidence ne sont pas imposés dans l'autre État.

Article 14. Revenus tirés d'un emploi salarié

1) Sous réserve des dispositions des articles 15 à 18, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2) Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si :

- a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de toute période de 12 mois commençant ou s'achevant pendant l'année fiscale considérée ; et

- b) Les rémunérations sont payées par un employeur, ou pour le compte d'un employeur, qui n'est pas un résident de l'autre État ; et
- c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable que l'employeur a dans l'autre État.

3) Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations perçues au titre d'un emploi exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international sont imposables dans l'État contractant où le siège de direction effective de l'entreprise qui exploite ce navire ou cet aéronef est situé.

Article 15. Tantièmes

Les tantièmes et autres rétributions analogues qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration d'une société qui est résidente de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 16. Artistes du spectacle et athlètes

1) Nonobstant les dispositions des articles 7 et 14, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou un musicien, ou en tant qu'athlète, sont imposables dans cet autre État.

2) Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un athlète exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste du spectacle ou à l'athlète lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont, nonobstant les dispositions des articles 7 et 14, imposables dans l'État contractant où les activités de l'artiste du spectacle ou de l'athlète sont exercées.

3) Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus provenant d'activités exercées dans un État contractant par des artistes du spectacle ou des athlètes si leur venue dans cet État est financée entièrement ou en grande partie par des fonds publics de l'autre État, d'un de ses Lands, d'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, ou par une organisation reconnue dans l'autre État comme une organisation caritative ou comme une institution sans but lucratif et qui n'est pas résidente du premier État. En pareil cas, les revenus ne sont imposables que dans l'État contractant dont la personne physique est un résident.

Article 17. Pensions, rentes et prestations analogues

1) Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 18, les pensions et prestations analogues ou les rentes versées à un résident d'un État contractant par un résident de l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État.

2) Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les prestations reçues par une personne physique, résidente d'un État contractant, au titre du régime public d'assurances sociales de l'autre État contractant ne sont imposables que dans cet autre État.

3) Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les paiements récurrents ou uniques effectués par l'un des États contractants ou par l'une de ses subdivisions politiques à une personne qui réside dans l'autre État contractant à titre de compensation pour persécution politique ou pour

des blessures ou des dommages résultant d'une guerre (y compris les indemnités) ou d'un service militaire ou civil de remplacement ou d'un crime, d'une vaccination ou d'un événement analogue ne sont pas imposables dans les deux États contractants.

4) Le terme « rente » désigne une somme déterminée, payable périodiquement à échéances fixes, à titre viager ou pendant une période déterminée ou définissable, en vertu d'une obligation d'effectuer les paiements en échange d'une contrepartie suffisante et complète en argent ou en valeur équivalente.

Article 18. Fonction publique

- 1) a) Les salaires, traitements et autres rémunérations analogues, autres qu'une pension, versés par un État contractant, l'un de ses Lands, l'une de ses subdivisions politiques ou l'une de ses collectivités locales à une personne physique, au titre de services fournis à cet État, à ce Land, à cette subdivision politique ou à cette collectivité locale ne sont imposables que dans cet État ;
b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont fournis dans cet État et si la personne physique est un résident de cet État qui :
 - aa) Est un ressortissant de cet État ; ou
 - bb) N'est pas devenu résident de cet État à seule fin de fournir les services en question.
- 2) a) Les pensions payées par un État contractant, l'un de ses Lands, l'une de ses subdivisions politiques ou l'une de ses collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services fournis à cet État, à ce Land, à cette subdivision politique ou à cette collectivité locale ne sont imposables que dans cet État ;
b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident, et un ressortissant, de cet État.

3) Les dispositions des articles 14, 15, 16 et 17 s'appliquent aux salaires, traitements et autres rémunérations analogues ainsi qu'aux pensions payés au titre de services fournis dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un État contractant, l'un de ses Lands ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

4) Les dispositions des paragraphes 1 et 2 s'appliquent également aux salaires, traitements et autres rémunérations analogues et pensions payées à des personnes physiques au titre de services fournis au Goethe Institut, au German Academic Exchange Service (« Deutscher Akademischer Austauschdienst ») ou à d'autres institutions comparables dont les États contractants ont convenu d'un commun accord. Si ces rémunérations ne sont pas imposées dans l'État où l'institution a été fondée, les dispositions de l'article 14 s'appliquent.

5) Les dispositions des paragraphes 1 et 2 s'appliquent également aux traitements, salaires et autres rémunérations analogues et pensions versés à des personnes physiques par l'« Association des chambres de commerce et d'industrie pour la promotion des relations économiques extérieures par l'intermédiaire du réseau des chambres de commerce étrangères » (IHK-Verband zur Förderung der Außenwirtschaft durch das AHK-Netz), pour des services fournis à la « Chambre de commerce et d'industrie Israël-Allemagne », si les rémunérations susmentionnées sont financées entièrement à partir de fonds publics.

Article 19. Professeurs invités, enseignants et étudiants

1) Une personne physique qui se rend dans un État contractant à l'invitation de cet État ou d'une université, d'une école, d'un musée ou autre institution culturelle de cet État ou au titre d'un programme officiel d'échange culturel pour une période n'excédant pas deux ans uniquement aux fins d'enseigner, de donner des conférences ou d'effectuer des recherches dans cette institution et qui est, ou était immédiatement avant cette visite, un résident de l'autre État contractant est exemptée d'impôts dans le premier État sur sa rémunération au titre de cette activité, à condition que cette rémunération provienne de sources situées en dehors de cet État.

2) Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire, qui est ou qui était immédiatement avant d'aller vivre dans un État contractant un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation, ne sont pas imposables dans cet État, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet État.

Article 20. Autres revenus

1) Les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents du présent Accord ne sont imposables que dans cet État.

2) Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers, tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que le droit ou le bien générateur des revenus se rattache effectivement à l'établissement stable en question. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

Article 21. Fortune

1) La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6, que possède un résident d'un État contractant et qui sont situés dans l'autre État contractant, est imposable dans cet autre État.

2) La fortune constituée par des biens meubles qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant est imposable dans cet autre État.

3) La fortune constituée par des navires et des aéronefs exploités en trafic international et par des biens meubles affectés à l'exploitation de ces navires et aéronefs n'est imposable que dans l'État contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

4) Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

Article 22. Élimination de la double imposition dans l'État de résidence

- 1) L'impôt est établi comme suit dans le cas d'un résident de l'Allemagne :
- a) À moins que le crédit d'impôt étranger ne soit admis en vertu de l'alinéa b), tout élément de revenu provenant d'Israël et tout élément de la fortune situé en Israël qui, conformément au présent Accord, est imposable en Israël, est exclu de l'assiette de l'impôt allemand ;

En ce qui concerne les éléments de revenus provenant de dividendes, les dispositions qui précèdent ne s'appliquent qu'aux dividendes versés à une société (hormis les sociétés de personnes) résidente de l'Allemagne par une société résidente d'Israël dont au moins 10 % du capital est détenu directement par la société allemande, et qui n'ont pas été déduits lors de la détermination des bénéfices de la société qui distribue ces dividendes ;

Sont exclus de l'assiette de l'impôt sur la fortune les participations dont les dividendes, s'ils étaient versés, seraient exemptés conformément aux dispositions des phrases qui précèdent ;
 - b) Sous réserve des dispositions de la législation fiscale allemande en matière de crédit d'impôt étranger, il est admis en déduction de l'impôt allemand sur le revenu dû au titre des éléments de revenu suivants l'impôt israélien payé en vertu de la législation israélienne et conformément au présent Accord :
 - aa) Les dividendes non visés à l'alinéa a) et les distributions effectuées par une société d'investissements immobiliers ;
 - bb) Les intérêts ;
 - cc) Les redevances ;
 - dd) Les éléments de revenu imposables en Israël conformément au paragraphe 2 de l'article 13 ;
 - ee) Les tantièmes ;
 - ff) Les éléments de revenu imposables conformément à l'article 16 ;
 - c) Les dispositions de l'alinéa b) s'appliquent en lieu et place des dispositions de l'alinéa a) aux éléments de revenu définis aux articles 7 et 10 et aux actifs dont proviennent ces revenus si le résident de l'Allemagne ne prouve pas que les revenus bruts de l'établissement stable au cours de l'exercice pendant lequel le bénéfice a été réalisé ou de la société résidente d'Israël au cours de l'exercice pour lequel les dividendes ont été payés provenaient exclusivement ou presque exclusivement d'activités au sens des alinéas 1 à 6 du paragraphe 1 de l'article 8 de la loi allemande sur les relations fiscales extérieures (Aussensteuergesetz) ; il en va de même pour les biens immobiliers utilisés par un établissement stable et les revenus tirés de ces biens immobiliers de l'établissement stable (paragraphe 4 de l'article 6) et pour les bénéfices provenant de l'aliénation de ces biens immobiliers (paragraphe 1 de l'article 13) et des biens mobiliers faisant partie de l'actif de l'établissement stable (paragraphe 3 de l'article 13) ;

- d) L'Allemagne, toutefois, se réserve le droit de tenir compte dans le calcul de son taux d'imposition des éléments de revenu et de la fortune qui sont exemptés de l'impôt allemand en vertu des dispositions du présent Accord ;
 - e) Nonobstant les dispositions de l'alinéa a), la double imposition est éliminée au moyen de l'octroi d'un crédit d'impôt comme en dispose l'alinéa b) :
 - aa) Si, dans les États contractants, des éléments de revenu ou de la fortune sont soumis à des dispositions différentes du présent Accord ou sont attribués à des personnes différentes (sauf en application de l'article 9) et que ce conflit ne peut être réglé par une procédure conformément au paragraphe 3 de l'article 24 et si, du fait de cette différence en termes de dispositions applicables ou d'attribution, le revenu ou la fortune en question resterait non imposée ou serait imposée à un taux moindre qu'en l'absence de ce conflit ; ou
 - bb) Si, après consultation avec l'autorité compétente d'Israël, l'Allemagne notifie à Israël par la voie diplomatique d'autres éléments de revenu auxquels elle a l'intention d'appliquer les dispositions de l'alinéa b). La double imposition est alors évitée pour le revenu notifié au moyen de l'octroi d'un crédit d'impôt à partir du premier jour de l'année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle la notification a été faite.
- 2) L'impôt est établi comme suit dans le cas d'un résident d'Israël :
- a) Lorsqu'un résident d'Israël reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions du présent Accord, sont imposables en Allemagne, Israël accorde (sous réserve de la législation d'Israël concernant l'octroi d'un crédit d'impôt étranger, qui n'affecte pas le principe général énoncé dans le présent paragraphe) une déduction de l'impôt sur le revenu de ce résident un montant égal à l'impôt sur le revenu payé en Allemagne ;
 - b) Ces déductions ne peuvent toutefois excéder la fraction de l'impôt sur le revenu, calculé avant déduction, correspondant aux revenus imposables en Allemagne.

Article 23. Non-discrimination

1) Les ressortissants d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation correspondante, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou peuvent être assujettis les ressortissants de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article premier, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

2) L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État qui exercent les mêmes activités.

3) À moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 7 de l'article 11 ou du paragraphe 4 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres montants payés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État. De même, les dettes d'une entreprise d'un État contractant envers un résident de l'autre État contractant sont

déductibles pour la détermination de la fortune imposable de cette entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier État.

4) Les entreprises d'un État contractant dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant ne sont soumises dans le premier État à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou peuvent être assujetties les autres entreprises similaires du premier État.

5) Aucune disposition du présent article ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux personnes physiques qui sont des résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde uniquement à ses propres résidents.

6) Les dispositions du présent article s'appliquent aux impôts visés à l'article 2 du présent Accord.

Article 24. Procédure amiable

1) Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est résidente ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 23, à celle de l'État contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à compter de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions de l'Accord.

2) L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à l'Accord. Tout accord conclu est mis en œuvre quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3) Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de l'Accord. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par l'Accord.

4) Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles, notamment par l'intermédiaire d'une commission mixte constituée d'elles-mêmes ou de leurs représentants, en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents.

Article 25. Échange de renseignements

1) Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements vraisemblablement pertinents pour appliquer les dispositions du présent Accord ou celles de la législation interne des États contractants relative aux impôts couverts par le présent Accord et perçus pour le compte des États contractants, d'un de leurs Lands ou d'une de leurs subdivisions politiques ou collectivités locales, dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à l'Accord. L'échange de renseignements n'est pas restreint par les dispositions de l'article premier.

2) Tous les renseignements reçus par un État contractant en vertu du paragraphe 1 sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État, et ils ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et les organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts de toute nature et dénomination, par les procédures ou les poursuites concernant ces impôts, par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts, ou par le contrôle de ce qui précède. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins, mais peuvent en faire état au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

3) Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

- a) De prendre, pour fournir des renseignements, des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant ;
- b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant ;
- c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial, ou des renseignements dont la divulgation serait contraire à l'ordre public.

4) Si des renseignements sont demandés par un État contractant conformément au présent article, l'autre État contractant utilise ses mesures de collecte de renseignements pour obtenir les renseignements demandés quand bien même cet autre État contractant n'aurait pas besoin de ces renseignements à ses propres fins fiscales. L'obligation contenue dans la phrase précédente est subordonnée aux limitations prévues au paragraphe 3, mais en aucun cas ces limitations ne doivent être interprétées comme autorisant un État contractant à refuser de fournir des renseignements pour la seule raison qu'il ne détient aucun intérêt national dans de tels renseignements.

5) Les dispositions du paragraphe 3 ne doivent en aucun cas être interprétées comme autorisant un État contractant à refuser de fournir des renseignements pour la seule raison que les renseignements sont tenus par une banque, une autre institution financière, un mandataire ou une personne agissant en tant qu'agent ou à titre fiduciaire ou parce que cela concerne les droits fonciers d'une personne.

Article 26. Limitation des avantages

1) Le présent Accord ne peut être interprété comme empêchant un État contractant d'appliquer les dispositions de son droit interne relatives à la prévention de la fraude et de l'évasion fiscales. Si la disposition précédente entraîne une double imposition, les autorités compétentes se consultent en application du paragraphe 3 de l'article 24 sur la manière d'éviter la double imposition.

2) Les avantages du présent Accord ne devraient pas être accordés lorsque l'un des principaux objectifs de la conclusion de certaines transactions ou de certains arrangements était d'obtenir une situation fiscale plus favorable et que l'obtention de ces conditions plus favorables dans ces circonstances serait contraire à l'objet et au but des dispositions pertinentes.

Article 27. Membres des missions diplomatiques et des postes consulaires

Rien dans le présent Accord ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 28. Protocole

Le Protocole ci-joint fait partie intégrante du présent Accord.

Article 29. Entrée en vigueur

1) Le présent Accord est ratifié ; les instruments de ratification sont échangés dès que possible.

2) L'Accord entre en vigueur le jour de l'échange des instruments de ratification et est applicable dans les deux États contractants :

- a) Dans le cas des impôts retenus à la source, à l'égard des sommes payées le 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle l'Accord est entré en vigueur ou après cette date ;
- b) Dans le cas des autres impôts, à l'égard des impôts perçus pour des périodes commençant le 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle l'Accord est entré en vigueur ou après cette date ;
- c) En ce qui concerne l'échange de renseignements en vertu de l'article 25, à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle l'Accord est entré en vigueur.

3) Dès l'entrée en vigueur du présent Accord, la Convention entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement de l'État d'Israël tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et de Gewerbesteuer (taxe professionnelle) signée le 9 juillet 1962 expire et cesse d'avoir effet pour tous les impôts pour lesquels le présent Accord, conformément au paragraphe 2, a un effet.

Article 30. Dénonciation

Le présent Accord reste en vigueur pour une durée indéterminée, mais chaque État contractant peut, au plus tard le 30 juin de chaque année civile commençant après l'expiration d'une période de cinq ans à partir de la date de son entrée en vigueur, adresser par écrit à l'autre État contractant, par la voie diplomatique, un avis de dénonciation et, dans ce cas, le présent Accord cesse d'être applicable :

a) Dans le cas des impôts retenus à la source, à l'égard des sommes payées le 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle l'avis de dénonciation a été donné ou après cette date ;

b) Dans le cas des autres impôts, à l'égard des impôts perçus pour des périodes commençant le 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle l'avis de dénonciation est donné ou après cette date ;

c) En ce qui concerne l'échange de renseignements en vertu de l'article 25, à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle l'avis de dénonciation est donné.

La date de réception de cet avis par l'autre État contractant est déterminante pour la fixation de la date limite.

FAIT à Berlin, le 21 août 2014, en double exemplaire en langues allemande, hébraïque et anglaise, tous les trois textes faisant foi. En cas de divergence ou d'interprétation divergente des textes allemand et hébraïque, le texte anglais prévaut.

Pour la République fédérale d'Allemagne :

[STEPHAN STEINLEIN
WOLFGANG SCHÄUBLE]

Pour l'État d'Israël :

[YAÏR LAPID]

PROTOCOLE À L'ACCORD ENTRE LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE ET L'ÉTAT D'ISRAËL TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE SIGNÉ LE 21 AOÛT 2014

La République fédérale d'Allemagne et l'État d'Israël, en plus de l'Accord du 21 août 2014 tendant à éviter la double imposition et l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, sont convenus des dispositions suivantes, qui font partie intégrante dudit Accord :

1. En ce qui concerne les alinéas a) et b) du paragraphe 1 de l'article 3 (Définitions générales) :

Aux fins de l'application des alinéas a) et b) du paragraphe 1 de l'article 3, les États contractants conviennent d'exercer leurs droits souverains et juridictionnels dans la mer territoriale et la zone contiguë, la zone économique exclusive et le plateau continental conformément aux dispositions des parties II, V et VI de la Convention des Nations Unies sur le droit de la mer du 10 décembre 1982, qu'ils soient ou non parties à cette Convention.

2. En ce qui concerne le terme « Land » :

Le terme « Land » désigne un État allemand conformément à la loi fondamentale de la République fédérale d'Allemagne.

3. En ce qui concerne l'article 7 (Bénéfices des entreprises) :

a) Lorsqu'une entreprise d'un État contractant vend des biens ou des marchandises ou exerce une activité industrielle ou commerciale dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, les bénéfices de cet établissement stable ne sont pas déterminés sur la base du montant total reçu de ce fait par l'entreprise, mais seulement sur la base du montant qui est imputable à l'activité réelle de l'établissement stable pour ces ventes ou cette activité industrielle ou commerciale ;

b) Dans le cas de contrats, particulièrement pour l'étude, la fourniture, l'installation ou la construction d'équipements ou de locaux industriels, commerciaux ou scientifiques, ou de travaux publics, lorsque l'entreprise possède un établissement stable dans l'autre État contractant, les bénéfices de cet établissement stable ne sont pas déterminés sur la base du montant total du contrat, mais seulement sur la base de la partie du contrat qui est effectivement exécutée par l'établissement stable dans l'État contractant dans lequel il est situé. Les bénéfices tirés de la fourniture de biens à cet établissement stable ou les bénéfices liés à la partie du contrat qui est exécutée dans l'État contractant dans lequel est situé le siège de l'entreprise ne sont imposables que dans cet État.

4. En ce qui concerne l'article 10 (Dividendes) :

Il est entendu que le terme « dividendes » comprend également les distributions concernant les certificats d'un fonds d'investissement.

5. En ce qui concerne les articles 10 (Dividendes) et 11 (Intérêts) :

Nonobstant les dispositions des articles 10 et 11 du présent Accord, les dividendes et les intérêts sont imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent, et conformément à la législation de cet État :

- a) S'ils proviennent de droits ou de créances assortis d'une clause de participation aux bénéfices, y compris les revenus perçus par un associé passif (« stiller Gesellschafter ») au titre de sa participation en cette qualité, ou d'un prêt dont le taux d'intérêt est lié aux bénéfices de l'emprunteur (« partiarisches Darlehen ») ou d'obligations avec participation aux bénéfices (« Gewinnobligationen ») au sens de la législation fiscale de l'Allemagne ; et
- b) À condition qu'ils soient déductibles pour la détermination des bénéfices du débiteur de ces revenus.

6. En ce qui concerne le paragraphe 6 de l'article 13 (Gains en capital) :

En cas de divergence d'imposition selon le droit interne des États contractants, les autorités compétentes considèrent, dans le cadre d'une procédure amiable, la juste valeur marchande du bien au moment du changement de résidence comme étant déterminante.

7. En ce qui concerne le paragraphe 3 de l'article 16 (Artistes du spectacle et athlètes) :

Il est entendu qu'une organisation caritative est une organisation au sens des articles 51 et suivants du code fiscal allemand et qu'une institution sans but lucratif est une institution au sens du paragraphe 2 de l'article 9 de l'ordonnance israélienne relative à l'impôt sur le revenu.

8. En ce qui concerne l'article 23 (Non-discrimination) :

Si un accord tendant à éviter la double imposition ou un protocole amendant un tel accord est signé après la signature du présent Accord entre Israël et un État tiers et que l'accord contient un paragraphe identique au paragraphe 6 de l'article 24 du modèle de convention fiscale concernant le revenu et la fortune de 2008 de l'OCDE, ce paragraphe s'applique automatiquement comme s'il avait été prévu dans le présent Accord, avec effet à compter de la date à laquelle les dispositions de l'autre accord entrent en vigueur ou à compter de la date à laquelle le présent Accord entre en vigueur, la date la plus tardive étant retenue.

9. En ce qui concerne l'article 25 (Échange de renseignements) :

- a) Si un accord tendant à éviter la double imposition ou un protocole amendant un tel accord est signé après la signature du présent Accord entre Israël et un État tiers et que l'accord contient un paragraphe identique au paragraphe 1 de l'article 26 du modèle de convention fiscale concernant le revenu et la fortune de l'OCDE de 2008, ce paragraphe s'applique automatiquement comme s'il avait été prévu dans le présent Accord, avec effet à compter de la date à laquelle les dispositions de l'autre accord entrent en vigueur ou de la date à laquelle le présent Accord entre en vigueur, la date la plus tardive étant retenue ;
- b) Dans la mesure où des données personnelles sont fournies conformément à l'article 25, les dispositions supplémentaires suivantes s'appliquent :
 - aa) Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 de l'article 25, les renseignements peuvent être utilisés à d'autres fins s'ils peuvent être utilisés à ces autres fins en vertu de la législation des deux États et que l'autorité compétente de l'État qui les fournit a accepté cette utilisation ;

- bb) L'organisme fournisseur est tenu de s'assurer que les données à fournir sont exactes et qu'elles sont vraisemblablement pertinentes au sens de la première phrase du paragraphe 1 de l'article 25 et qu'elles sont proportionnées à la finalité pour laquelle elles sont fournies. Des données sont vraisemblablement pertinentes lorsque, dans le cas précis, il existe une possibilité sérieuse que l'autre État contractant ait un droit d'imposition et que rien n'indique que les données sont déjà connues de l'autorité compétente de l'autre État contractant ou que l'autorité compétente de l'autre État contractant aurait eu connaissance de l'objet imposable sans ces renseignements. S'il apparaît que des données inexactes ou des données qui n'auraient pas dû être fournies ont été fournies, l'organisme destinataire en est avisé sans délai. Cet organisme est tenu de corriger ou d'effacer ces données sans délai. Si des données ont été fournies spontanément, l'organisme destinataire vérifie sans délai si ces données sont nécessaires aux fins pour lesquelles elles ont été fournies. Cet organisme efface immédiatement toutes les données qui ne sont pas nécessaires ;
- cc) L'organisme destinataire, sur demande, informe l'organisme fournisseur au cas par cas afin d'informer la personne concernée de l'utilisation des données fournies et des résultats ainsi obtenus ;
- dd) L'organisme destinataire informe la personne concernée de la collecte de données par l'organisme fournisseur, sauf si les données ont été fournies spontanément. La personne concernée n'a pas à être informée si et aussi longtemps que l'on considère que l'intérêt public à ne pas l'informer l'emporte sur son droit d'être informée ;
- ee) Sur demande, la personne concernée est informée des données fournies la concernant et de l'utilisation qui en sera faite. La seconde phrase de l'alinéa dd) s'applique en conséquence ;
- ff) L'organisme destinataire est responsable, en vertu de sa législation interne, envers toute personne qui subit un préjudice illicite en relation avec la fourniture de données dans le cadre de l'échange de données en application du présent Accord. En ce qui concerne la personne lésée, l'organisme destinataire ne peut invoquer à sa décharge le fait que le dommage a été causé par l'organisme fournisseur ;
- gg) L'organisme fournisseur et l'organisme destinataire sont tenus de tenir des registres officiels de la fourniture et de la réception de données à caractère personnel conformément à leurs législations internes ;
- hh) Lorsque le droit interne de l'organisme fournisseur contient des dispositions particulières concernant l'effacement des données à caractère personnel fournies, cet organisme en informe l'organisme destinataire. Dans tous les cas, les données à caractère personnel fournies sont effacées une fois qu'elles ne sont plus nécessaires aux fins pour lesquelles elles ont été fournies ;
- ii) L'organisme fournisseur et l'organisme destinataire sont tenus de prendre des mesures effectives pour protéger les données à caractère personnel fournies contre tout accès non autorisé, toute modification non autorisée et toute divulgation non autorisée, conformément à leurs législations internes.

10. En ce qui concerne l'imposition à la source :

Un allègement accordé par l'autre État contractant à un résident d'un État contractant en vertu du présent Accord peut être subordonné à la présentation d'un certificat de résidence délivré par les autorités fiscales du premier État.